รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๑๙ ถึง ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๒ พ.ศ. ๒๔๗๗

สารบัญ

ครั้งที่ ๒๑/๒๔๗๗ (สามัญ)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ของขุนรักษาธนากร ๑๔๐๒—๑๔๐๗

๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติประกันฐานะครอบครัวของข้าราชการที่วายชนม์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายมังกร สามเสน ๑๔๐๗—๑๔๑๙

๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติจัดวางระเบียบโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายมังกร สามเสน ๑๔๑๙—๑๔๒๑

๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคอมมูนิสต์แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายเลียง ไชยกาล ๑๔๒๑—๑๔๕๖

๕. รัฐบาลตอบกระทู้ถามสมาชิก

ก. เรื่องเพิ่มกำลังตำรวจเพื่อป้องกันการวุ่นวาย ของหลวงวรนิติปรีชา ๑๔๕๖—๑๔๖๗

ข. เรื่องการขยายการแพทย์ ของขุนวรสิษฐดรุณเวทย์ ๑๔๖๗—๑๔๖๙

ค. เรื่องการจ่ายค่าพาหนะให้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ของหลวงศักดิรณการ ๑๔๖๙—๑๔๗๐

ง. เรื่องการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด ในหัวเมืองภาคใต้ ของ ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ๑๔๗๐—๑๔๗๑

๖. กระทู้ด่วนเรื่องเกี่ยวแก่การรถไฟ ของพระยาสมันตรัฐบุรินทร์ ๑๔๗๑—๑๔๗๕

๗. กระทู้ด่วนเรื่องจำเลยในคดีปิดรถไฟยังคงรับราชการอยู่ และได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ของหลวงวรนิติปรีชา ๑๔๗๕—๑๔๗๗

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๑๒๔๖	สุดท้าย	กฎหม่าน	กฎหมาย
๑๒๔๗	๑๕	กล่าวต่า	กล่าวว่า
๑๒๕๓	๒	การท	การที่
๑๒๕๕	๑๖	รฐบาล	รัฐบาล
๑๒๖๗	๗	เ ิน	เงิน
๑๒๗๗	๓	มิ	มี
๑๓๐๕	๑๔	ชำนาญภษา	ชำนาญภาษา
๑๓๐๙	๗	ทัย	ทัน
๑๓๖๑	๑	ทว่า	ที่ว่า
๑๓๗๘	๑๔	ทิน	ทีน
๑๔๒๑	สุดท้าย	เทฆอม	เทอม
๑๔๒๕	๑๗	ทำไม่	ทำไม
๑๔๒๙	๑๖	คอมมิวมิสต	คอมมิวนิสต์
๑๔๓๗	๑๗	ดิด	ดิด
๑๔๕๓	๓	หม่อมเจ้าวรรณ	หม่อมเจ้าวรรณ ฯ
๑๔๕๕	๒	กล่าวว่า	กล่าวว่า

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๑๕๕๗	๑๑	คอมมิวนิสม์	คอมมิวนิสต์
๑๕๕๗	๑๕	คอมมิวนิสม์	คอมมิวนิสต์
๑๕๕๙	๒	คอมมิวนิสม์	คอมมิวนิสต์
๑๕๕๙	๑๕	คอมมิวนิสม์	คอมมิวนิสต์
๑๕๖๒	๑	ขาพเจ้า	ข้าพเจ้า
๑๕๖๕	๖	อาชญา	อาญา
๑๕๖๖	๑๐	นโบาย	นโยบาย
๑๕๗๗	๑๒	เศษฐการ	เศรษฐการ
๑๕๗๗	๖	ประพาพ	ปพาพ
๑๕๗๓	๓	กะบี่	กระบี่
๑๕๐๓	สุดท้าย	ขน	ขน
๑๕๑๑	๑๒	อาชญา	อาญา
๑๕๕๐	๓	เวลา	เวลา
๑๕๕๕	๑	บางปะอิน	บางปอิน
๑๖๐๒	๑๖	๒๕๗๗	๒๕๗๗
๑๖๓๗	๒	๒๕/๕๗๗	๒๕/๒๕๗๗
๑๖๖๗	๑๕	เทคนิฆ	เทฆนิค
๑๖๗๕	๑	ขน	ขน
๑๗๒๗	๑๑	จัด	จังหวัด

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๑/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณพระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๐๗ นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน ฯ จะแจ้งให้ทราบ ไม่มี ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง ของขุนรักษาขนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดร ส่งมาแล้ว ตามหนังสือที่ ส. ๒๗/๒๔๗๗ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๔๗๗

ขุนรักษาขนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดร กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขึ้นมานั้น ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เขียนคำชี้แจง เหตุผล และทั้งหลักการไว้เป็นส่วนมากแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะชี้แจงเพิ่มเติมประกอบอีกบ้างเล็กน้อย คือว่าตามประมวลกฎหมายแพ่ง ฯ พ.ศ. ๒๔๖๘ ใน

มาตรา ๘ มีความว่าดังนี้ "เมื่อมีกิจการอันใดซึ่งกฎหมายบังคับให้ทำเป็นหนังสือไซร้ ท่านว่าบุคคลผู้จะต้องทำหนังสือไม่จำเป็นต้องเขียนเอง แต่หนังสือนั้นต้องลงลายมือชื่อของบุคคลนั้น ถ้าบุคคลผู้ใดใช้ตราประทับแทนลงลายมือชื่ออยู่เป็นปกติ การประทับตราเช่นนั้นท่านว่าเสมอกับลงลายมือชื่อ ลายพิมพ์นิ้วมือ แกงได หรือเครื่องหมายอื่นท่านองเช่นว่านั้นก็ดี ทำลงในเอกสาร หากมีพะยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้ว ท่านว่าเสมอกับลงลายมือชื่อ" ความขัดข้องในเรื่องนี้ที่เกิดขึ้นกับราษฎร ยกตัวอย่างว่าในการทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณ ถ้าราษฎรเขียนชื่อตัวเองไม่ได้ จะต้องลงลายมือแทนชื่อ ลายมือชื่อนั้นจะต้องมีผู้เซ็นชื่อรับรองอีก ๒ คน จึงจะเป็นการสมบูรณ์ตามกฎหมาย แต่ทว่าการที่ต้องมีผู้เซ็นชื่อรับรองลายมือเช่นนั้น ตามกฎของกระทรวงมหาดไทย เจ้าของจะต้องจ่ายให้ค่าพะยานซึ่งรับรองคนละ ๒๕ สตางค์ ๒ คนเป็น ๕๐ สตางค์ นี้ประการหนึ่ง และที่เกี่ยวกับราษฎรส่วนมาก ซึ่งเขียนชื่อไม่ได้ ถ้าจะว่าไปแล้วในภาคอีสานเห็นจะเป็นจำนวนมากกว่า เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่เดือดร้อนแก่ราษฎรซึ่งเขียนหนังสือไม่ได้ นอกจากที่ยกตัวอย่างนั้นแล้ว บางอย่างกลับเป็นการเดือดร้อนแก่เจ้าพนักงานเองก็มี เช่นกับผู้ใหญ่บ้านโดยมากก็ยังเขียนชื่อและอ่านหนังสือไม่ออกก็มีเหมือนกัน มารับส่วนลดที่อำเภอ เช่นส่วนลดรัชชูปการในราว ๓ บาทหรือ ๑๐ สลึง ฉะนั้นถ้าเขียนชื่อไม่ได้ ต้องลงลายมือ และต้องมีผู้เซ็นรับรอง

๒ คน อาจจะต้องเสียอีก ๕๐ สตางค์ ถ้าพะยานผู้นั้นเรียก เพราะเหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจึงได้เสนอพระราชบัญญัติเพิ่มเติมมาขอแก้ไขเพื่อให้เป็นความสะดวกแก่ราษฎร นี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งราษฎรผู้ที่อยู่ห่างไกลไม่สามารถจะนำพะยานเป็นพวกพ้องมาได้ จะต้องเสียเงินนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเป็นการยากที่จะต้องนำราษฎรผู้ที่เป็นพะยานเดินทางเข้ามาในระยะทางไกล และอีกประการหนึ่งในเรื่องนี้ ข้าพเจ้า เห็นว่า ตามประมวล วิธีพิจารณา ความแพ่งที่กรรมการกำลังพิจารณาในขณะนี้ในมาตรา ๕๐ ส่วนที่เกี่ยวกับศาล ซึ่งเป็นทางพิจารณานั้น ในมาตรานี้ตามร่างก็ได้แก้ไขไว้แล้ว ข้าพเจ้าจะขออ่านในตอนมาตรา ๕๐ นี้ คือว่าดังนี้ "การลงลายพิมพ์นิ้วมือ แกงไดหรือเครื่องหมายอย่างอื่นที่ได้ทำต่อหน้าศาลนั้น ไม่จำต้องมีลายมือชื่อของพะยาน ๒ คนรับรอง

ถ้าคู่ความหรือบุคคลที่จะต้องลงลายมือชื่อในรายงานดังกล่าวแล้ว ลงลายมือชื่อไม่ได้ หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้ศาลทำรายงานจดแจ้งเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อเช่นนั้นไว้ แทนการลงลายมือชื่อ" นี้หมายความว่าทางพิจารณาของศาลจะต้องดำเนินโดยไม่ต้องให้มีผู้เซ็นรับรองแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอเข้ามาในท่านองนี้

นายบุญมา เสริฐศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย กล่าวว่า ตามที่สมาชิกผู้หนึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มานี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วย และ

เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อพลเมืองซึ่งเป็นพวกบ้านป่าชาดอนอย่างยิ่ง แต่ก่อนข้าพเจ้าเคยนึกติเตียนผู้ออกกฎหมายมาตรานี้ว่า ท่านผู้ออกกฎหมายนึกเห็นแต่ชาวกรุงผู้รู้หนังสือ ส่วนชาวบ้านนอกซึ่งเป็นคนตามืดตามัว ท่านไม่เห็นอก ดังนั้นเมื่อออกกฎหมายฉะบับนี้ไปแล้ว ความทุกข์ยากก็ไปตกอยู่แก่ราษฎรเป็นส่วนมาก การที่เปิดโอกาสให้ผู้รู้หนังสือลงชื่อพะยานเพียง ๒–๓ คำ ก็ได้ค่าจ้างถึง ๒๕ สตางค์เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง เรื่องนี้ฉะเพาะจังหวัดของข้าพเจ้าทั้ง ๕ อำเภอได้รับความเดือดร้อนมาก และข้าพเจ้าเชื่อว่าจังหวัดอื่น ๆ คงได้รับความเดือดร้อนเช่นกัน บางคราวถึงเป็นปากเป็นเสียงกันขึ้น เพราะเขาไม่รู้ความจริงจากเหตุที่ว่าคนหนึ่งเสียเงิน คนหนึ่งไม่เสียเงิน นี่เป็นเพราะอะไร อนึ่งราษฎรก็ได้พิมพ์ลายมือต่อหน้ากรมการอำเภอเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว จึงไม่สมควรจะมีพะยานเพิ่มเติมอีก ให้เป็นการเสียเงินเสียทองของราษฎร เพราะเงินที่เสียไปถ้ามีจำนวนสัตว์มากหรือเรื่องที่จะทำมากก็เป็นจำนวนมากโขอยู่ เช่นราษฎรคนหนึ่งนำโค ๕๐ ตัวไปทำตั๋วพิมพ์ ก็จะต้องเสียค่าพะยานถึง ๒๕ บาท ดังนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการตามที่สมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

ขุนวรศิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนญัตตินี้ในทางที่ว่าควรรับหลักการ แต่จะด้วยเหตุ

ผลอะไรข้าพเจ้าขอย้อนกล่าวถึงการศึกษาของประเทศสยามเสียเล็กน้อย คือว่าการศึกษาในประเทศสยามเรานี้เพิ่งได้แพร่หลายไปตามหัวเมืองในจังหวัดทางภาคอิสาณนั้นไม่เกินกว่า ๑๕ ปี เพราะข้าพเจ้าเองได้เป็นคนที่ไปทำการศึกษาในมณฑลนั้น เพราะเหตุนั้นคนอายุเรือน ๕๐ ปีเดี๋ยวนี้ขึ้นไปโดยมากไม่รู้หนังสือ จริงอยู่ การที่บัญญัติกฎหมายไว้นั้นเช่นนั้นก็เพื่อประสงค์ทางหลักการหรือทางหลักฐาน แต่ว่ากฎหมายของเราได้ดำเนินขึ้นหน้าความรู้ของพลเมืองขึ้นไป ชะนิดนี้ก็ย่อมเป็นทางเดือดร้อนได้อยู่บ้างเหมือนกัน เพราะเหตุนั้นน่าที่จะหาทางแก้ไขความเดือดร้อนอันนี้ อย่าให้มีความเดือดร้อนบังเกิดขึ้นได้ ดังที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็ได้ยกตัวอย่างให้ฟังแล้วว่าคน ๆ หนึ่งอาจจะต้องเสียค่าพะยานลงลายมือชื่อตั้ง ๒๕ บาท โดยนำวัวเข้ามาทำตัวพิมพ์รูปพรรณ์ ๕๐ ตัว ซึ่งข้าพเจ้ายอมรับรองว่าเป็นเช่นนั้นได้จริง ๆ เพราะว่าคนหนึ่งนำวัวเข้ามามาก ๆ ข้าพเจ้าเคยเห็น เดี๋ยวนี้ถ้าหากว่าการลงลายมือชื่อนั้น ถ้าไม่ได้ลงต่อหน้าเจ้าพนักงานแล้วก็ดูเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะต้องยึดหลักเข้าไว้ แต่ทว่าในการที่มาลงลายมือชื่อต่อเจ้าพนักงานนั้น เหตุผลอะไร จึงต้องบัญญัติเช่นนี้ ข้าพเจ้ายังมองไม่เห็น เหตุว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานและก็ได้ลงต่อหน้าเจ้าพนักงานนั่นเอง ไฉนเล่าจะต้องมาบัญญัติอย่างนั้นอีก นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบมาเนื่องจากทางกระทรวงได้มีคำสั่งให้เรียกกำหนดค่าลงลาย

มือชื่อ ๒๕ สตางค์นี้เอง อำเภอบางอำเภอเลยถือโอกาส คือว่าให้เสมียนคนใดคนหนึ่งลงลายมือชื่อให้ในฐานะเป็นพะยานแล้วก็เอาเงินนั้นไว้ใช้ในอำเภอ เพราะฉะนั้นการกระทำอย่างนี้ดูๆเหมือนว่าทางอำเภอจะหารายได้พิเศษโดยเหตุนี้ก็เป็นได้ เพราะเหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นชอบด้วยในการที่จะแก้ไขในการลงลายมือชื่อต่อเจ้าพนักงานให้เป็นไปตามผู้ที่เสนอญัตติได้เสนอมา

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติฉะบับนี้เกี่ยวด้วยการที่จะทำเอกสารที่จะใช้ได้ตามกฎหมายประมวลแพ่งฯที่บัญญัติถึงในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าสาเหตุเดิมก็คือว่ามีการเอาคนซึ่งตายแล้วเอานิ้วมือมากดกับกระดาษเข้า แล้วทำหนังสือกู้หนี้หรืออะไรขึ้น กฎหมายจึงบัญญัติให้มีพะยานรับรอง ๒ คน เพื่อจะให้เป็นหลักฐานอันดี และกฎหมายนี้บัญญัติขึ้นก็เพื่อรักษาประโยชน์ของราษฎรนั่นเอง ส่วนที่จะมาทำต่อหน้าเจ้าพนักงานนั้นถ้าเป็นเจ้าพนักงานชั้นผู้ใหญ่ก็สมควรอยู่ แต่ว่าถ้าเจ้าพนักงานผู้น้อยหรือไม่ได้ทำในสถานที่ราชการแล้วอาจจะมีการที่ไม่ระวังประโยชน์ของราษฎรพอควร แต่ว่านั่นเป็นรายละเอียดซึ่งอาจจะแปรญัตติในชั้นที่ ๒ ได้ เมื่อรับหลักการแล้ว เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติอันนี้ก็สมควรที่จะรับหลักการแล้วได้ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงแล้วข้าพเจ้าคิดว่าคงจะลงมติรับหลักการกันได้

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดจะอภิปราย

ต่อไปข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ตกลงว่าให้รับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า จะส่งกรรมการสามัญชุดใด เวลานี้ทั้ง ๓ ชุดมีงานทำทั้งนั้น จะย้อนกลับมาชุด ๑ ก็ได้ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง เป็นอันว่าจะได้มอบไปให้กรรมาธิการชุดที่ ๑ พิจารณา ขอกำหนดเวลาแปรญัตติ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติ ๓ วัน

พระพินิจธนากร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปอย่างอื่น จะได้ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๓ วัน ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติประกันฐานะครอบครัวของข้าราชการที่วายชนม์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง ของนายมังกร สามเสน สมาชิกประเภทที่ ๒ ส่งมาแล้วตามหนังสือที่ ส.๒๗/๒๔๗๗ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๔๗๗

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ในการที่ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ด้วยเห็นความจริงอยู่ว่าข้าราชการที่ได้รับพระราชทานเงินเดือนนั้น ผู้ที่ได้เงินเดือนน้อยก็ใช้น้อย ผู้ที่ได้เงินเดือนมากก็

ใช้มากตามฐานะ ผู้ที่ซื่อสัตย์สุจริตมักไม่มีเหลือในเวลาที่วายชนม์ไปแล้ว เป็นเหตุให้เดือดร้อนแก่ครอบครัวในการไม่มีเงินที่จะทำศพ บางคนไม่มีเงินเพื่อจะให้เบี้ยเลี้ยงชีพแก่ครอบครัวเมื่อเวลาที่วายชนม์ไปแล้ว ทำให้ครอบครัวเมื่ออยู่ภายหลังเดือดร้อนยากจน บางคนต้องไปขอทานหรือรับจ้างเป็นกุลี เปลี่ยนฐานะของบุคคลลงไปทันทีเมื่อข้าราชการผู้นั้นวายชนม์ เป็นการน่าสลดใจอย่างยิ่ง เพราะว่าในระหว่างที่เขารับราชการอยู่นั้นจะไปหากินอย่างอื่น ประกอบการค้าขายก็ดี หรือจะไปรับจ้างเขียนเรื่องราวก็ดี ขัดข้องด้วยข้อบังคับของทางราชการ หากินส่วนตัวไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่มีรายได้ในทางอื่น นอกจากเงินเดือนเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าได้มีพระราชบัญญัติหนึ่งพระราชบัญญัติใดที่จะช่วยเหลือครอบครัว หาทางช่วยเหลือครอบครัวของผู้วายชนม์ให้ได้มีฐานะดี เมื่อข้าราชการผู้นั้นวายชนม์แล้ว ก็จะเป็นการปลดเปลื้องภาระของข้าราชการผู้นั้นได้ส่วนหนึ่ง จึงได้คิดร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเพื่อจะช่วยฐานะครอบครัวของผู้วายชนม์ซึ่งเป็นข้าราชการ มีหลักการย่อ ๆ ว่าข้าราชการทุกคนที่วายชนม์ลงคนหนึ่ง ข้าราชการทั้งหมดที่เหลืออยู่ช่วยกันสละเงินเศษเล็กเศษน้อยคนละ ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ รวมกันช่วยให้ครอบครัวของผู้วายชนม์ เพื่อเป็นเงินทำศพหรือเบี้ยเลี้ยงชีพของครอบครัวผู้ที่จะเสียสละ เงินรายนี้ก็เป็นคนละเล็กน้อยเท่านั้น แต่

ผู้ที่จะได้รับนั้นย่อมจะได้เงินจำนวนก้อนหนึ่งประมาณสัก ๓ พันบาท พอที่จะเยียวยาความยากจนไปได้ขณะหนึ่ง เพื่อหาโอกาสคืบหน้าต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จึงได้เขียนพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา จริงอยู่ กิจการในเรื่องประกันฐานะหรือประกันชีวิตนั้นน่าจะทำเป็นบริษัทหรือทำเป็นนิติบุคคลหรือเป็นสมาคม แต่ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายสังเกตว่าเวลานี้คนไทยเรายังมีความรู้ไม่พอในการสมาคมและยังรวมกันไม่ติด สามัคคีก็ไม่ดีนัก จึงต้องอาศัยกฎหมายช่วยเหลือ ขอให้ท่านสังเกตทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเป็นประโยชน์ของส่วนรวมแล้ว ทางราชการไม่นำกิจการนั้นจะไม่สำเร็จไปโดยสะดวกเลย ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงเขียนพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา และพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติที่บังคับจนเกินไป มีบทผ่อนผัน ผู้ใดที่เห็นแก่ตัว กลัวเสียรัดเสียเปรียบผู้โน้นผู้นี้ จะไม่ยอมออกเงินเฉลี่ยให้ก็ได้ แต่ว่าผู้นั้นต้องแจ้งความจำนงให้นายทะเบียนในเรื่องนี้ทราบ และผู้นั้นก็ไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกัน ไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทั้งหลายควรจะเห็นอกของคนที่ยากจน เราอย่าคิดว่าเรามีเงินแล้ว เราพอกินแล้ว เราตายไปไม่ลำบากแล้ว ช่างมัน ขออย่าให้คิดเช่นนั้น การปกครองไม่ใช่ปกครองแต่ราษฎร ไม่ใช่ปกครองแต่ชาวนา ไม่ใช่ปกครองแต่กรรมกร ขอให้คิด ปกครองทั่ว ๆ ไป แม้แต่เสมียนพนักงานก็ควรจะปกครอง หาทางช่วยเหลืออยู่ และก็ควรหาทาง

ช่วยเหลือครอบครัวด้วย ข้าพเจ้าเองก็ไม่ใช่ข้าราชการ แต่เห็นเพื่อนฝูงหลายคนลำบากเหลือเกินเมื่อเวลาตัวเขาตายไป จึงเขียนพระราชบัญญัตินี้เสนอขึ้นมา หวังว่าสมาชิกคงได้อ่านพระราชบัญญัติแล้วทุก ๆ ท่าน ขอสมาชิกทั้งหลายได้โปรดให้อนุมัติในเรื่องนี้ เพื่อจะได้รับหลักการไปพิจารณากันต่อไป

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า พระราชบัญญัติเรื่องนี้มีระเบียบและวิธีปฏิบัติมากมาย ในชั้นนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และจะได้เสนอมาให้ทันในคราวประชุมนี้

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่มีหลักการหรือระเบียบยุ่งยากอย่างหนึ่งอย่างใดเลย ระเบียบก็มีว่าทำสมุดขึ้นเล่มหนึ่ง เอาข้าราชการทั้งหมดใส่สมุดนี้ เงินเดือนเท่าไร อายุเท่าไรเท่านั้น แล้วใครตาย ครอบครัวมารายงาน แล้วตัดเงินเดือนส่งไปให้ มีอยู่เท่านี้เอง แต่ข้าพเจ้าเสียใจนัก เรื่องอื่นก็เหมือนกัน รัฐบาลจะขอเอาไปดูแล้วก็เก็บเสีย และถ้าขอเอาไปดูแล้วไม่เก็บเสีย ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจอะไรเลย

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า รัฐบาลก็จะเสนอให้ทัน

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า เพราะฉะนั้นทางดีที่สุด ข้าพเจ้าอยากจะวิงวอนให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาให้เสร็จไปเสีย

ในกิจการของสภา ฯ เพราะเหตุว่าท่านรัฐมนตรีย่อมมีรุดินเวอร์ค ประจำอยู่มาก หาเวลาน้อยจริง ๆ แต่เรื่องของข้าพเจ้าเรื่องหนึ่ง ประชุมกันนานเหลือเกิน จนกว่าจะเสร็จ เพราะฉะนั้นขอให้รับหลักการเรื่องนี้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาดีกว่า

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้นอนอ่านร่างพระราชบัญญัติตั้งแต่วันได้รับแล้ว รู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติใหญ่โตอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าเมื่อกี้นี้ ข้าพเจ้าคนหนึ่งไม่เห็นพ้องด้วยเลยที่จะรับหลักการเรื่องนี้ เพราะเหตุว่าธุระอะไรที่เราจะยุ่งกับเขา พวกข้าราชการเขาตายก็ตายไปซิ เราจะไปยุ่งเกี่ยวทำไมให้เสียเวลา เมื่อเขาตายไม่มีเงินก็ช่างเขา ทำไมจะไปเกี่ยวด้วย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย คนที่มีเงินเดือนน้อยแต่เก็บเงินไว้ได้มากกว่าผู้มีเงินเดือนมากก็ถมไป ปัญหาอยู่ที่คนต่างหาก เป็นการเพิ่มหน้าที่ของกระทรวงการคลังให้ยุ่งยากขึ้นอีก เพราะต้องมีงานทำตั้งร้อยแปดประการ เจ้าพนักงานในหน้าที่นี้ต้องทำการเพื่อราษฎร ไม่ใช่ทำเพื่อข้าราชการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ในการที่รัฐมนตรีรับไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นชอบด้วยเหมือนกัน ไม่อยากจะให้รับหลักการเสียเลย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ตามที่สมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มานั้นรู้สึกว่าเจตนาดีอยู่มากในการที่จะพะยุงฐานะของครอบครัวข้าราชการ แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึก

ข้องใจอยู่บ้างในการที่จะไม่รับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินั้น ข้าราชการนั้นตามธรรมดาอยู่ในราชการย่อมจะมีเงินเดือนอยู่เสมอ และเวลาที่แก่เฒ่าไป สมควรที่จะเก็บเงินเดือนนั้นไว้ในเมื่อตัวผู้นั้นแก่เฒ่าลงไป อีกประการหนึ่งข้าราชการหมายความว่าข้าราชการทั่ว ๆ ไป ไม่จำกัดว่าชั้นสูงหรือชั้นต่ำ แม้แต่เสมียนเงินเดือน ๒๐ บาท ก็จะต้องเสียเงินในจำนวนนี้ด้วยเหมือนกัน คนที่มีเงินเดือน ๒๐ บาทเช่นนี้ ถ้าในฐานะเวลานี้แล้วย่อมจะไม่เพียงพอใช้ แต่ว่าตามร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๕ บอกว่าจะต้องถูกหัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เช่นนี้แล้ว เงินเดือน ๒๐ บาทภายหลังที่ถูกตัดออกแล้วก็คงเหลือ ๑๘ บาท นั้นพอกับครอบครัวหรือไม่ ที่เขามีลูกมากมายเช่นนั้น ความจำเป็นของชีวิตมนุษย์ย่อมไม่พอ ก็จำเป็นที่จะไปทำการกู้หนี้ยืมสินแก่ผู้มีเงิน ดอกเบี้ยเวลานี้บาทละ ๑๐ สตางค์ ๒๐ สตางค์ ถ้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้ออกแล้วก็กลับจะลำบากยากเย็นขึ้นไปเสียอีก นี่เป็นปัญหาฉะเพาะหน้า ซึ่งเราจะต้องตัดสินก่อนอะไรทั้งหมด นอกจากนั้นเมื่อข้าราชการผู้นั้นได้รับหนี้สินในทางราชการ แต่ว่าทางราชการอาจจะบกพร่องขึ้น เงินจำนวนนี้อาจจะถูกทางราชการกักไว้เป็นต้น และก็จะเป็นการลำบากมากมายขึ้นอีก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจึงแลเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ฉะบับนี้ยังไม่สมควรที่จะรับหลักการได้ในที่นี้ อีกอย่างหนึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าแลเห็นว่าเป็นหลักการโดยฉะเพาะข้าราชการเท่านั้น ไม่ใช่บังคับโดยทั่วไป ก็เมื่อ

เป็นเช่นนี้แล้ว จะเป็นพระราชบัญญัติได้อย่างไร พระราชบัญญัตินั้นหมายความว่าบังคับคนทั่ว ๆ ไป คือทั่วประเทศ แต่ว่าหลักการนี้บังคับแต่เพียงข้าราชการเท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นหลักของสมาคมมากกว่าเป็นหลักของทางกฎหมาย จะออกไปมีประโยชน์อันใด การกระทำเช่นนี้เคยมีปรากฏตัวอย่างอยู่แล้ว เช่นกระทรวงธรรมการเป็นต้นได้มีสมาคมช่วยเพื่อน เดินทำนองเหมือนกัน คือว่าได้ออกเงินเป็นรายเดือน หรือเป็นกำหนดระยะเวลาหนึ่ง เมื่อคนนั้นตายจะต้องออกเงินบำรุงเท่านั้นเท่านี้เป็นต้นดังนี้ เป็นหลักสมาคมไม่ใช่หลักของพระราชบัญญัติเลย ถ้าเราออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้วประชาชนจะเห็นว่าสภา ฯ เราออกกฎหมายอะไรหยุมหยิม อีกอย่างหนึ่งจะไม่เข้ารูปกฎหมาย จะเข้าเป็นแบบสมาคม เราจะขายหน้าเขาไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะระงับหลักการอันนี้ไว้ ควรให้พวกข้าราชการกระทำกันเองเหมือนอย่างสมาคมช่วยเพื่อนของกระทรวงธรรมการเป็นต้น

พระพินิจธนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า เพื่อสงวนเวลาของสภา ฯ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าควรจะให้ท่านรับไปพิจารณา เพราะเรื่องนี้เกี่ยวแก่กระทรวงการคลังโดยตรง เพราะมีธุระจะทำมาก ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเจตนาดีต่อข้าราชการทั่วไป ขอให้ท่านยอมให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับไปพิจารณาเถอะ เพราะท่านรับว่าจะให้ส่งเข้ามาในสมัยนี้

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า พระราชบัญญัติเรื่องนี้นั้น ถ้าว่าจะดูกันโดยคนที่มีใจคอแคบแล้วก็เห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่จะออกพระราชบัญญัติเรื่องนี้ที่จะช่วยเหลือคนพวกนี้ เป็นธุระอะไร แต่ว่าถ้าจะดูทางปกครองอย่างลึกซึ้งแล้วก็น่าจะเห็นอก และน่าจะมีหน้าที่เข้าไปเกี่ยวข้องในฐานะของคนที่ยากจนยิ่งขึ้น การที่ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คิดแล้วเหมือนกันว่าน่าจะเป็นทางสมาคม แต่มาเห็นว่าคนไทยเราการสมาคมยังยุ่งไม่กว้างพอ ชั้นผู้น้อยก็ยังมีอีกมากที่ไม่อาจเอื้อมจะเข้าสมาคมกับชั้นผู้ใหญ่ และได้มีการถือชั้นถือวรรณกันก็มากนัก เพราะฉะนั้นจึงได้ออกกฎหมายให้ช่วยเหลือในที่นี้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกพิจารณากันทีเดียว ถ้าท่านจะเห็นอกผู้น้อยผู้ยากจนก็ลงมติรับหลักการ และเมื่อท่านไม่ช่วยเหลือเขาก็ให้ตกไปเถอะ ข้าพเจ้าไม่ว่าอะไร

นายใต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังมา รู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้ามองไกลแล้วเป็นท่านองว่าคล้ายกับสมาคมอินชัวรันส์ชีวิต เมื่อคนหนึ่งตายแล้วได้เงิน ๓ พันบาทเสมอหน้ากัน ผลย่อมได้แก่ผู้ที่ยากจน ยิ่งกว่าผู้ที่มีเงิน เป็นประโยชน์มากกว่า เป็นประโยชน์แก่หมู่ข้าราชการด้วยกัน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสำหรับข้าราชการแล้วก็มีคณะรัฐบาลเป็นผู้แทนอยู่ในที่นี้ เพราะฉะนั้นถ้าแม้หลักการนี้ไม่ชอบ รัฐบาลคงเป็นผู้ค้าน แต่รัฐบาลยังไม่ได้คัดค้าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนเพื่อนสมาชิก

ว่า ถ้าอะไรจะเป็นประโยชน์หรือไม่เสียหายแก่เรา เราไม่คว
ค้าน รัฐบาลเป็นผู้แทนข้าราชการทั้งมวลอยู่แล้ว และรัฐบาลไ
ได้คัดค้าน และขอรับเอาไปพิจารณา ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรรับไ
พิจารณา อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าการทำเช่นนี้ย่อมเป็นผลมา
กว่าเป็นโทษ ถ้าแม้ว่ารัฐบาลเห็นด้วยเราก็ออก เราพยายามคิดเห็
เพื่อรัฐบาล เพื่อประโยชน์ของรัฐบาลเอง ไม่ได้เพื่อประโยชน์ขอ
สภาฯ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะใคร่วิงวอนว่าให้สภาฯ นี้รับหลัก
การ หรือมิฉะนั้นก็ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาทำนองเดีย
กันกับพระราชบัญญัติที่ท่านผู้เสนอผู้เดียวกัน ถ้ารัฐบาลกรุณาจะรับ
ไปพิจารณาทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติหาแร่แล้วจะได้ผลรวมรั
เร็วขึ้น

ด. ยู่เกียง ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่า
ว่า ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ได้ออกเผยแพร่กับประชาชนแล้
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะมีประชาชนที่แซ่ซร้องสาธุการผู้เสนอนี้เป็นอย่า
ยิ่ง ถ้าหากว่าท่านไม่เชื่อข้าพเจ้า เวลาท่านข้าราชการกลับไปที่บ้าน
ลองปรึกษาที่บ้านดูก็จะยอมเป็นแน่ การที่ออกกฎหมายเช่นนี้เท่ากั
เป็นการสมาคมโดยตรง แต่หากว่าในทางระเบียบการเรายังทำไ
เหมือนสมาคมได้ แต่ว่าเราใช้หลักกฎหมายช่วย การสมาคมใ
เวลานี้ก็มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง เขามีการเรี่ยไรเงินในการที่จะช่วยทำศพ
สำหรับช่วยบุคคลผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ก็ในเด่าข้าราชการเราเป็นแต

เพียงได้เงินเดือนแต่น้อยแล้วต้องจับจ่ายใช้สอยในระหว่างมีชีวิตอยู่ เมื่อตายไปแล้วได้รับการช่วยเหลือในการเงินทองจะไม่เป็นที่ยินดีต่อประชาชนเล่า ในเรื่องหลักการนี้ข้าพเจ้าเห็นควรรับอย่างยิ่ง ท่านทุกคน บางท่านคงจะไม่ได้อ่านพระราชบัญญัตินี้ตลอดเรื่อง ถ้าหากว่าท่านได้อ่านแล้วท่านจะไม่คัดค้านเลย ในพระราชบัญญัตินี้เอาส่วนลดของผู้ที่มีเงินเดือนน้อยเท่านั้น ๑ ใน ๕๐๐ ใน ๕๐๐ บาทก็บาทเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ขัดข้องอย่างไร สำหรับท่านฐานะเงินเดือนนั้นไม่เห็นจะต้องฉลาดจนถึงกับผู้ที่มีเงินเดือนน้อยยากจนลงไป คือข้าราชการที่เป็นผู้น้อยเก็บหอมออมริบตลอดเดือน ลองคิดดูค่าเช่าบ้านเท่าไร เงินเดือนเกือบจะไม่พอเยียวยาชีวิตอยู่แล้ว มิหนำซ้ำจะต้องให้ลูกหลานเข้าเล่าเรียนศึกษาอีกเล่า บางท่านถ้าหากว่าไม่มีโรคาพาธอันใดที่ในระหว่างรับราชการอยู่ก็จะพอเยียวยาในการที่ตัวเป็นโรค ถึงเดือนก็ไม่พอใช้ ถ้าหากว่าเป็นอันตรายจนถึงกับวายชนม์ ลูกเต้าเหล่านั้นจะเอาที่ไหนไปเล่าเรียนต่อไป และบุตรภรรยาจะได้เงินที่ไหนมาเลี้ยงชีวิต เพราะฉะนั้นการที่ออกกฎหมายนี้มาเพื่อสนับสนุนให้มีเงินก้อนหนึ่งสำหรับผู้ที่วายชนม์ไปแล้ว เป็นการช่วยเหลือครอบครัวบุตรภรรยาของเขาผู้นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรที่สมาชิกทั้งหลายปฏิเสธไม่รับหลักการนี้เลย

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว

ว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลรับไปตั้งกรรมาธิการพิจารณาแล้ว ก็พยายามจะส่งมาเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ก็เห็นว่าความประสงค์ของผู้เสนอก็ไม่เลว ดีแล้ว ก็แต่วิธีการที่จะปฏิบัติก็ต้องตรึกตรองให้มาก แล้วมีข้อความอีกหลายอย่างที่จะต้องพิจารณารวมกันในเวลาเดียวกัน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะพูดอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลรับไปพิจารณาเพื่อตั้งกรรมการทำต่อไป

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลจะรับ ข้าพเจ้าขอให้เจ้าคุณนายก ฯ เป็นประธาน เพราะท่านทำจริง ๆ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้ายอมรับ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เจ้าคุณนายก ฯ ท่านรับแล้ว ส่วนท่านที่คัดค้านไม่ให้รับหลักการ ท่านจะคงไว้เช่นนี้หรือ บัดนี้ดูเหมือนจะปรองดองได้ระหว่างผู้เสนอกับรัฐบาล

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าได้เรียนในที่ประชุมนี้แล้วว่าข้าพเจ้าได้อ่านแล้วตั้งแต่วันสภาฯได้ส่งเข้าสู่ระเบียบวาระ ข้าพเจ้าไม่โง่พอที่จะไม่อ่านตลอด แล้วมาคัดค้านหลักการ ที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าไม่ศักดิ์สิทธิ์อะไรเลย เป็นแต่เพียงข้อแนะนำเท่านั้น ใครจะไม่ออกก็ไม่เป็นไร ออกก็ได้ เป็นกฎหมายอะไร ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเลย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้านึกว่าจะตัดความ

ให้สั้นลง เมื่อรัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว เมื่อเสนอมาใหม่จึงควรอภิปรายกัน

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องเมื่อรัฐบาลรับไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านจะได้ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติแล้ว ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติจัดวางระเบียบโรงงานอุตสาหกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของนายมังกร สามเสน สมาชิกประเภทที่ ๒ ส่งมาแล้วตามหนังสือที่ ส. ๒๗/๒๔๗๗ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๔๗๗

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ในการที่ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นนั้นก็ด้วยเหตุว่าการอุตสาหกรรมเวลานี้ผู้ใดจะสร้างขึ้นในประเทศสยามก็ไม่มีระเบียบอะไรเลย ในทางปฏิบัติใครๆ นึกอยากจะสร้างอะไรก็สร้างขึ้น ไปเช่าที่ไปซื้อที่ทำขึ้นจนเต็มบ้านเต็มเมืองแซกในหมู่บ้านก็มี ไม่มีข้อบังคับอะไรที่จะกีดกันหรือพิจารณาว่าควรหรือไม่ควร เพราะฉะนั้นจึงร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเพื่อให้มีระเบียบอันดีจะควรสร้างที่ไหนหรือไม่ควรจะสร้าง และใครจะควรสร้างเพียงไร และรายละเอียดนี้ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในบันทึกแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายอ่านดู มีหลักการสั้นๆ ว่า ใครจะตั้งโรงงานต้องขออนุญาตให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต และจะตั้งที่ไหน เป็นผู้ที่

จะชี้ทางให้ตั้ง และอีกประการหนึ่งเมื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งนั้นได้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมใด ๆ ขึ้นนั้น และได้รับความคุ้มครองจะไปกดราคาซื้อขึ้นราคาขายกระทำความเดือดร้อนแก่บุคคลผู้ใช้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะควบคุมดูแลจำกัดราคาในข้อเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะไม่อธิบายมากนัก ขอได้โปรดดูในบันทึก และขอให้ที่ประชุมพิจารณารับหลักการในเรื่องนี้

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ความมุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ รู้สึกพอใจที่กระทำได้ตามนั้น แต่เป็นห่วงอยู่ว่าเมื่อออกพระราชบัญญัตินี้ไปจะกะทบกระเทือนถึงสิทธิในการค้าอย่างไรบ้าง และนอกจากนั้นเมื่อออกกฎหมายไปแล้ว การที่ทำเช่นนี้เจ้าหน้าที่เราจะมีพอบริหารหรือไม่ และในการนี้ที่เราจะอ้างเหตุผลว่าการอุตสาหกรรมเช่นนั้นพอแล้ว ไม่ควรจะสร้างต่อไป เราจะต้องมีเหตุผลให้พอ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้จะต้องไปพิจารณากันให้รอบคอบเสียก่อน ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอร้องท่านผู้เสนอให้รัฐบาลได้รับเรื่องนี้ไปพิจารณาด้วย ควรส่งให้กรรมการที่ปรึกษาคณะเศรษฐกิจพิจารณาเสียก่อน แล้วจะรีบส่งเสนอมาให้ทันภายในสมัยประชุมนี้

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าท่านเจ้าของยอมก็หมดปัญหา ไม่มีการอภิปรายกัน

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ยอม

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า บัดนท่านเจ้าของญัตติก็ได้ยอมให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคอมมูนิสต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง ของนายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ส่งมาแล้วตามหนังสือที่ ส. ๒๗/๒๔๗๗ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๔๗๗

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า เหตุผลและบันทึกประกอบร่าง ข้าพเจ้าได้ส่งไป หวังว่าท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านจะได้อ่านข้อความทราบโดยตลอดแล้วในขณะนี้ นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอประทานเรียนเหตุแห่งการนำพระราชบัญญัตินี้ขึ้นสู่สภา ฯ อันที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจนักว่า การที่ข้าพเจ้านำพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา จะเป็นที่พอใจแก่ทุกคนหรือไม่ แต่เมื่อเห็นว่ากฎหมายนั้นผิดต่อความรู้สึกมากเกินไป และอีกประการหนึ่งก็ยังไม่มีใครเสนอขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงเสนอขึ้นมาเพื่อจะให้สภา ฯ นิวินิจฉัย ข้าพเจ้าเองไม่มีความปรารถนาที่จะเสียใจและยินดีต่อท่านผู้ที่สนับสนุนหรือคัดค้านประการใด ในเมื่อท่านผู้นั้นสนับสนับหรือคัดค้านด้วยเหตุผล ในที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนเพื่อให้เป็นแนวทางคิดในฐานที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของเรื่องสักเล็กน้อย คือคำว่าคอมมิวนิสต์ผิดกับเทฆนิคกอลเทฆอมอย่าง

อื่น ซึ่งกฎหมายเราบัญญัติขึ้นเองตามชอบใจ หรืออาจจะผิดเพี้ยนความจริงและเรื่องราวในนั้นบ้างก็ได้ เป็นต้นว่าทางหลวง บัญญัติศัพท์ในนั้น หมายความว่าทางน้ำด้วย ซึ่งตามประชาชนสามัญก็เข้าใจว่าเป็นแผ่นดิน ไม่จำเป็นต้องเป็นน้ำเป็นต้น แต่ความจริงคอมมิวนิสต์เป็นเรื่องที่เกี่ยวหลักวิชา คอมมิวนิสต์เป็นชื่อของลัทธิเศรษฐกิจลัทธิหนึ่งซึ่งเจ้าของลัทธิได้วางแนววิธีปฏิบัติการไปอย่างหนึ่ง และอย่างนั้นโลกส่วนมากเห็นว่าเป็นลัทธิที่ไม่ดี จึงได้ตั้งรังเกียจกัน เว้นแต่บางประเทศซึ่งเราก็ทราบอยู่แล้ว ทีนี้กฎหมายใดเราออกตั้งข้อบังคับในความประพฤติของประชาชนขึ้นโดยใช้คำว่าคอมมิวนิสต์ ถ้าใครเป็นคอมมิวนิสต์จะต้องมีโทษ หรือใครส่งเสริมคอมมิวนิสต์ก็จะต้องมีโทษ แล้วก็กล่าวถึงคำว่าคอมมิวนิสต์หรืออะไรในนั้น ซึ่งท่านนักรู้ทั้งหลายผู้ประกอบด้วยความรู้จะได้ให้ความรู้เท่าที่เราได้รับจากสภาบ้าง และที่อื่นๆบ้าง เราเห็นว่าบรรดาถ้อยคำซึ่งเป็นคำวิเคราะห์ศัพท์หรือคำที่เกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ในพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น เราจะเห็นว่าผิดเพี้ยนและตั้งขึ้นเองตามใจชอบ ถ้าหากว่าเราสอดรู้อะไรไปสักนิดหน่อย ก็จะต้องเป็นว่าเป็นผิด นี่เป็นความประสงค์ส่วนตัวของผู้ร่าง และจริงอยู่ตามนิตินัยร่างพระราชบัญญัตินั้นจะได้ผ่านสภาบ้าง แต่ทว่าถ้าพูดตามความจริงข้าพเจ้ากล้าสาบาลได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่สมัยนี้ สมัยอื่นๆด้วย หารู้เรื่องในพระราชบัญญัตินั้นแม้แต่ประการใดไม่ ซึ่งข้าพเจ้าทายว่าจะ

รู้บ้าง ๓–๔ ท่าน ความรู้สึกนี้จะจริงเท็จอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมปรับความเข้าใจต่อข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นเมื่อนักรู้ทั้งหลายได้อ่านหรือพบข้อความคอมมิวนิสต์ตามฉะบับที่ข้าพเจ้าได้ร่างขึ้นมานี้เทียบกับฉะบับเดิม จะเห็นว่าผิดเพี้ยนอย่างไรขึ้นหรือไม่ ที่เราควรจะปล่อยให้พระราชบัญญัติซึ่งแม้ว่าพระราชบัญญัตินั้นได้ออกไปก่อนที่เราเป็นผู้แทนราษฎรนี้ก็ดี ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่เรายังไม่ได้ยกเลิกก็จะต้องรับผิดชอบหรือมีส่วนที่จะต้องถูกตำหนิด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอขึ้นมาเป็นเหตุอีกประการหนึ่ง ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะเรียนความเหตุผลซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนไว้ว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นนอกจากจะเป็นเครื่องผันความรู้สึกของประชาชนซึ่งรู้ถึงหลักวิชาในทางนี้แล้ว ยังเป็นเครื่องที่ขัดขวางต่อทางปฏิบัติของพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่เคารพ เหตุที่จะเรียนให้ทราบถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงใจความในพระราชบัญญัติฉะบับนั้นซึ่งมีความสำคัญว่า ข้าพเจ้าจำถ้อยคำทั้งหมดก็ไม่ได้ จะอ่านให้ฟังมาตรา ๓ นี้ พระราชบัญญัติเดิม คอมมิวนิสต์หมายความว่า วิธีการหรือหลักการทางเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วยการเลิกล้างเสียทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน โดยให้ประเทศหรือประชาชนร่วมกันเข้าเป็นเจ้าของเสียเอง หลักการทางพุทธศาสนาของเราแต่ไหนแต่ไรนิยมทรัพย์ของเอกชนอยู่บ้าง แต่ก็นิยมในทรัพย์ของประชาชนอยู่เป็นส่วนมาก เราจะเห็นได้ว่าพระภิกษุตามบทบัญญัติจะมีทรัพย์เป็นส่วนตัว ทรัพย์

สามัญหรือทรัพย์ที่เกี่ยวกับสาธารณนั้นไม่ได้ เช่นจะมีอสังหาริมทรัพย์ก็ไม่ได้ และอะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง ซึ่งพวกเราทุกคนจะรู้ดีอยู่ในหลักการนี้ ทีนี้มาเทียบดูกับมาตรา ๓ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ออกมาเพื่อทำลายพระพุทธศาสนา ข้าพเจ้าอยากจะเข้าใจอย่างนั้น ขัดต่อทางปฏิบัติของรัฐบาล คือในข้อ ๒ วิเคราะห์ศัพท์ไว้ว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์หมายความว่า ลัทธิใดๆซึ่งสนับสนุนส่งเสริมการรวมกรรมสิทธิ์ที่ดิน หรือรวมอุตสาหกรรม หรือรวมทุน หรือรวมแรงงานเข้าเป็นของรัฐบาล ความมุ่งหมายในข้อ ๒ก็หมายความว่าถ้าใครส่งเสริมให้มีการรวมอุตสาหกรรมหรือรวมแรงงานเข้าเป็นของรัฐบาล ในนี้ไม่มีคำว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หมายความว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเท่านั้น ก็ถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นการออกกฎหมายเพื่อจะทำลายความเจริญของประเทศชาติ ทำลายความก้าวหน้าของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนี้ จึงได้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นสู่สภาฯ ในที่สุดข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าท่านผู้ใดมีความเห็นและความรู้ดีเพื่อจะชี้แจงให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ก็ขอได้โปรดชี้แจงมาเป็นข้อๆ แล้วข้าพเจ้าขอประทานอนุญาตให้ทำความปรับความเข้าใจกันถ้าหากว่ากัน ตามหลักของวิธีการปรึกษา ของวิธีประชาธิปไตย แล้วในเวลาเดียวกันข้าพเจ้าอาจเปลี่ยนความเข้าใจ จนถึงกับจะถอนพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ขุนวรลิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่งเหมือนกัน ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ ก่อนอื่น ขอประทานกราบเรียนว่า ฉะเพาะการที่จะแก้ไขกฎหมายบทนี้ ว่าจะควรประการใดหรือไม่นั้น ถ้าได้คิดถึงเรื่องกบเลือกเจ้าด้วย บางทีจะเป็นประโยชน์แก่ความดำริในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าแก้ไขไม่ดีกว่าของเก่า กลับเปิดโอกาสพลิกแผ่นดินได้ง่าย ๆ แล้ว พวกเราก็จะพากันตายอย่างกบที่ตายแล้ว ฉะนั้น การที่เราประกาศใช้กฎหมายคอมมิวนิสต์ ก็เพราะว่าเราต้องการให้ชาวเทศเขาเห็นว่า สยามเราไม่นิยมการเป็นคอมมิวนิสต์ เมื่อประกาศแล้ว เขาก็พอใจ ไม่มีใครท้วง และพากันลืมไปสิ้นแล้ว ไฉนสภาฯจะรับหลักการรื้อฟื้นขึ้นพิจารณาอีกเล่า ท่านประธานฯและที่ประชุมนี้ย่อมทราบอยู่แล้วว่า การที่สยามต้องออกกฎหมายคอมมิวนิสต์นั้น หาใช่เนื่องแต่ความต้องการของเราแต่ฝ่ายเดียวไม่ มีฝ่ายอื่นปนเจืออยู่ด้วย ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า นอกจากที่จะต้องนึกถึงเรื่องกบแล้ว ยังจะต้องระลึกถึงเรื่องที่เป็นมาแล้วแต่หนหลังอีกด้วย เสือกำลังนอนอย่าเอาไม้เข้าไปแหย่ ผู้เสนอต้องการให้หลักการถูกหลักวิชาคอมมิวนิสต์ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่า ผู้เสนอเห็นว่า ของเก่าไม่ถูกต้อง ข้อวินิจฉัยจึงมีเพียงว่า หลักวิชาคอมมิวนิสต์นั้นอย่างไร ทำไมจึงว่ากฎหมายเก่าไม่ถูกหลัก และจำเป็นอย่างไรหรือ ที่จะต้องให้กฎหมายนั้นถูกหลักวิชานั้นด้วย ข้าพเจ้าหวังว่า จะ

ได้ฟังหลักวิชาคอมมิวนิสต์นี้โดยละเอียด แต่ไม่ได้ฟังดังหวัง ทั้งผู้เสนอเองก็ยังข้องใจสงสัยอยู่ว่า ที่ถูกนั้นอย่างไรแน่ หลักวิชาคอมมิวนิสต์ที่ถูกต้อง อันถึงภาวะที่จะนำมาใช้ปรับปรุงเป็นกฎหมาย ในบัดนี้ดูเหมือนว่ายังไม่มีใครที่อาจรับรองได้อย่างแท้จริงว่า เป็นประการใด นอกจากเป็นการแสดงความคิดความเห็นเป็นการจำเพาะตัว ในเมืองไทยนี้จะได้มีตำราใดที่กล่าวถึงหลักวิชาชะนิดนี้ ซึ่งมหาชนได้รับรองแล้วก็หาไม่ นอกจากคำวิเคราะห์ศัพท์ในพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ที่ใช้อยู่ในบัดนี้เท่านั้น บัดนี้ข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นบ้างว่า หลักวิชาคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร แท้จริง คอมมิวนิสต์ใช่อื่น เป็นหลักประชาธิปไตยนี่เอง มีวัตถุประสงค์ที่ให้ปวงชนมีความเสมอภาคเช่นกัน ต่างก็แต่ว่าต้องมีการปฏิวัติรอนรวดเร็วด้วย และความเสมอภาคนั้นเดินไกลยิ่งกว่าประชาธิปไตยรูปอื่น โดยที่ถือหลักว่าปวงชนจะต้องเสพย์สมบัติโลกเท่า ๆ กันหมด ใครจะยิ่งหย่อนกว่าใครไม่ได้ เป็นต้นว่า ถ้าท่านประชานาเป็นเศรษฐี ข้าพเจ้าก็ต้องเป็นเศรษฐีด้วย ถ้าท่านประชานาจน ข้าพเจ้าก็ต้องจนด้วย ถ้าไม่มีไม่จนก็ต้องไม่มีไม่จนด้วยกันฉะนี้ เพื่อให้การดำเนินไปตามที่กล่าวนั้นจึงรวมทรัพย์สิน และ กรรมสิทธิ์ ของ เอกชนกับ แรงงาน ของ พลเมืองทั้งสิ้นเข้าเป็นของรัฐ ให้รัฐบาลดำเนินการ เพื่อประโยชน์ แก่เอกชนตามความเสมอภาคที่กล่าวแล้วข้างต้น นี่แหละเป็นหลักวิชาคอมมิวนิสต์ที่ข้าพเจ้าเข้าใจตามที่ผู้รู้ท่านสอนมา ไม่มีอะไรที่จะทำให้ที่

ประชุมนี้เข้าใจได้ง่ายยิ่งไปกว่าการที่จะทราบเรื่องราว ของโซเวียต-รัซเซีย ซึ่งเขาเป็นเจ้าตำราหรือเจ้าของหลักวิชานี้ ข้าพเจ้าจึงขอนำมากล่าวให้ฟังแต่โดยย่อ ดังนี้ ลัทธิการปกครองของรัซเซียนั้น รัฐบาลเขารวมทรัพย์สินกรรมสิทธิ์ของเอกชนและกำลังแรงงานของพลเมืองทั้งสิ้นเข้าเป็นของรัฐ แล้วรัฐบาลก็จัดเครื่องอุปโภคบริโภคให้สิ้น ไม่ต้องอดอยากยากแค้นแต่อย่างใดเลย อะไรๆที่เป็นความสุขความเพลิดเพลินของมนุษย์เขาจัดไว้พร้อม พวกเราจะไปดูภาพยนตร์ต้องเสียเงินให้เจ้าของโรง แต่รัซเซียเขาไม่ต้องเสียเงิน เพราะรัฐบาลจัดไว้ให้ดูท่านองเดียวกับที่เราเคยดูงานมหรสพที่ท้องสนามหลวงโดยรัฐบาลนี้เคยจัดให้ดู ต่างแต่ว่าที่รัซเซียต้องได้รับบัตรอนุญาตจากรัฐบาลเสียก่อนเท่านั้น น่าเลื่อมใสจริง ๆ แต่ทว่าเครื่องอุปโภคบริโภคเหล่านั้น รัฐบาลมิได้นิรมิตให้ เขาบังคับพลเมืองให้กระทำการอย่างเครื่องจักรด้วยอาชญาป่า พลเมืองหมดสิทธิ หมดเสรีภาพกลายเป็นทาสของรัฐบาล หรือปศุสัตว์อันถูกสนสะพายให้รัฐบาลจูงภาวะแรกดังสวรรค์ แต่หลังเป็นนรก พวกนั้นตกนรกทั้งนั้น เว้นแต่ท่านข้ารัฐการโต ๆ เท่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่าพอจะสรุปความได้แล้วว่าหลักวิชาคอมมิวนิสต์เป็นหลักการปกครองประชาธิปไตยที่รวมทรัพย์สินกรรมสิทธิ์ของเอกชนและกำลังแรงงานของพลเมืองทั้งสิ้นเข้าเป็นของรัฐ แล้วให้รัฐบาลจัดการให้พลเมืองได้ประโยชน์จากทรัพย์และแรงเท่ากัน ด้วยการบังคับของรัฐบาล โดยไม่มีสิทธิเสรีภาพดังประ-

ชาธิปไตยรูปอื่น บัดนี้ข้าพเจ้าจักได้ชี้แจงว่า หลักวิชาที่กล่าวนี้ได้มีอยู่แล้วในกฎหมายเก่าหรือหามิได้ มีอะไรที่ผิดอยู่บ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ที่ใช้อยู่แล้วนั้น มีหลักวิชาคอมมิวนิสต์หรือลัทธิคอมมิวนิสต์อยู่ครบถ้วนแล้ว เพราะเหตุว่าตามพระราชบัญญัตินั้นได้กล่าวถึงการรวมทรัพย์สินกรรมสิทธิ์ของเอกชน และการรวมแรงไว้เป็นของรัฐบาลอยู่แล้ว ไม่ขาดเหลือ ไม่ผิดหรือขาดตกบกพร่องแต่อย่างใดเลย ตรงกันข้าม พระราชบัญญัติใหม่เสียอีกกลับเป็นสิ่งที่ขาดตกบกพร่องไม่ถูกหลักวิชา เพราะไม่ได้กล่าวถึงการรวมแรงเข้าเป็นของรัฐบาล อันเป็นสาระสำคัญของการเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้ามีใครกระทำให้รูปการณ์อันนี้ให้บังเกิดขึ้น พวกเราจะมิตกเป็นทาสของรัฐหรือรัฐบาลหรือ มิหมดเสรีภาพหรือ ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงได้ปรารภไว้ในเบื้องต้นว่า ให้ที่ประชุมระลึกถึงเรื่องกบเลือกเจ้า เพราะถ้าเลือกไม่ดี จะได้รับภาวะอันเดือดร้อนเป็นที่ยิ่งทั่วกัน ต่อนี้ไปข้าพเจ้าจะได้กล่าวถึงว่าการออกกฎหมายใด จำต้องให้กฎหมายนั้นถูกหลักวิชาของลักษณะการอันนั้นด้วยหรือหาไม่ กฎหมายอาญา เป็นกฎหมาย ที่บังคับความ ประพฤติ กิริยาอาการ ของบุคคลเมื่อเห็นความประพฤติใด กิริยาอาการใด ไม่ดี เกิดความหวาดหวั่นครั่นคร้าม แก่มหาชน ก็ย่อมจะบัญญัติห้ามความประพฤติหรือกิริยาอาการนั้นเพื่อมิให้เกิดความหวาดหวั่นครั่นคร้ามแก่มหาชนต่อไป ไม่เห็นเป็นการจำเป็นอย่างไรที่จะต้องอาศัยหลักวิชาแห่งลักษณะการ

นั้น ๆ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าต้องให้ถูกหลักวิชากฎหมายก็แล้วกัน ก็เมื่อสภา ฯ ในสมัยนั้นเห็นว่าการรวมแรงพลเมืองเข้าเป็นของรัฐบาล เป็นการหวาดหวั่นครั่นคร้ามของมหาชน สภา ฯ สมัยนั้นจึงได้นำเหตุการณ์อันนั้นมาบัญญัติเป็นกฎหมายขึ้น ไม่เห็นว่าการได้เกี่ยวข้องกับหลักวิชาประการใดเลย ปัญหาที่มีอยู่ก็คือ เราจะรวมแรงให้รัฐบาลหรือไม่เท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าพวกเราจะต้องการปราบคอมมิวนิสต์ให้ชะมัด ไม่เปิดโอกาสให้เที่ยวทิ้งใบปลิวชักชวนให้รวมแรงพลเมืองเข้าเป็นของรัฐบาลได้แล้ว ไม่ควรจะแก้ไขกฎหมายเก่าแต่อย่างไรเลย บัดนี้มีความเห็นอันทำให้พระพุทธศาสนาเศร้าหมองปรากฏขึ้นในสภา ฯ นี้ ความเห็นนี้คือความเห็นที่ว่าลัทธิของพระพุทธเจ้าต้องด้วยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านประธาน ฯ จะไม่ปล่อย หรือยอมให้ความเห็นนี้ผ่านความวินิจฉัยของสภา ฯ นี้เสียง่าย ๆ ถ้าท่านปล่อยไป แทนที่พระพุทธศาสนาจะเป็นเอกอยู่ในโลกในบัดนี้ ก็จะต้องถอยลงไปอยู่หลังศาสนาอื่น ๆ อีกประการหนึ่ง ถ้าความเห็นนั้นเป็นการถูกต้อง ข้าพเจ้าและพุทธศาสนิกชนทั้งปวงก็ต้องเป็นคอมมิวนิสต์ไปหมดสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงควรทำความเห็นนี้ให้แจ้งว่า ลัทธิของพระพุทธเจ้าจะต้องด้วยบทบัญญัติตามความเห็นที่ปรากฏขึ้นนี้หรือหาไม่ ข้าพเจ้าขอชี้แจงและปฏิเสธแทนพุทธศาสนิกชนทั้งปวงว่า ลัทธิของพระพุทธเจ้าหาต้องด้วยบทบัญญัติดังที่เข้าใจนั้นไม่ เพราะลัทธิของพระพุทธเจ้าไม่มีวิธีการ

หรือหลักการทางเศรษฐกิจแต่อย่างไรเลย ท่านใช้วิธีภิกขาจารขอเขากิน ไม่มีวิธีการเลิกล้างกรรมสิทธิ์ของเอกชนคนใด เพราะพระท่านไม่มีทรัพย์สิน ไม่มีกรรมสิทธิ์ในอะไร นอกจากบาตรและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งก็เป็นแต่เครื่องอาศัยเท่านั้น หาใช่สมบัติไม่ ไม่มีวิธีการรวมทุน รวมแรง รวมการอุตสาหกรรม เพราะพระไม่มีทุน พระไม่ได้ใช้แรงงานเป็นค่าแทนเงิน พระไม่ได้ทำการอุตสาหกรรม ฉะนี้จะว่าลัทธิของพระพุทธเจ้าเป็นคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร ก็เมื่อลัทธิของพระพุทธศาสนาไม่ต้องด้วยบทบัญญัติฉะนี้แล้ว ก็ไม่ควรจะแก้ไข จึงไม่ควรรับหลักการ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังคำของท่านสมาชิกกล่าวด้านเมื่อสักครู่นี้ รู้สึกว่าท่านสมาชิกผู้นั้นเอาทางศาสนาเข้ามาพูด เอาทางศาสนาเข้ามาเปรียบกับพระพุทธเจ้าเป็นต้น ซึ่งความจริงเราไม่ควรจะเอาเข้ามาในสภาฯ มาเกี่ยวข้องด้วยลัทธิอุบาทว์เช่นนี้ ขอให้ระลึกเถิดว่า ถ้าจะอภิปรายกันก็ไม่ควรจะเอาสิ่งที่เราพับถือมาลบหลู่ดูหมิ่นในสภาฯ นี้ ข้าพเจ้าเองไม่พอหูเป็นอย่างยิ่งทีเดียว จะให้คอมมิวนิสต์มาปรากฏในสภาฯ ความจริงเราทั้งหลายนี้ย่อมเกลียดลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอันมาก ในเรื่องคอมมิวนิสต์ทุกๆ คนก็ย่อมทราบ ทุกคนเกลียดและไม่อยากจะพบ ก็เหตุใดเล่าเราจะเอาลัทธินี้เข้ามาพูดในสภาฯ นี้อีก ข้าพเจ้าเองไม่อยากอย่างยิ่งที่จะให้คำว่าคอมมิวนิสต์มาปรากฏในสภาฯ เพราะว่าถ้า

ปรากฏเช่นนี้แล้ว ประชาชนที่อยู่ภายนอกก็จะระแวงว่าสภาฯ เรานี้มีหมกมุ่นอยู่ด้วยลัทธิคอมมิวนิสต์หรือ แล้วใครเล่าจะมาไว้ใจสภาฯ ซึ่งความจริงก็เกลียดที่สุด แต่สภาฯก็ชอบพูดกันที่สุดเช่นนี้ เราควรจะระลึกถึงข้อนี้ให้มาก ความจริงลัทธิคอมมิวนิสต์นี้เรามิควรมาพูดกันเลย คล้าย ๆ ที่ว่าถ้าเราจะพูดก็จะเปรียบได้เท่ากับว่าเราสอนนกให้ว่ายน้ำ เหตุไฉนทำไมจึงเปรียบเช่นนั้น ตามปกตินกย่อมบินไปในอากาศ ถ้าต้องบินไปในน้ำ ในที่สุดนกนั้นก็ต้องตาย นี่แหละนกนั้นจะไม่มีชีวิตต่อไป ถ้าหากว่าสภาฯ ของเรานี้รู้ถึงเรื่องลัทธิคอมมิวนิสต์มากขึ้น ก็คล้าย ๆ นกซึ่งได้รู้ลัทธิในการที่จะตกน้ำตายมากขึ้น แล้วเราทำไมจึงไปสนับสนุนให้ประชาชนตายทั้งหมด ตายทั่วทั้งประเทศอีกอย่างหนึ่งสภาฯ เราก็ได้สร้างขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นรูปการณ์อย่างใดที่จะเป็นอันตรายต่อประชาชนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะนำมากล่าวในสภาฯ นี้เลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าผู้เสนอคงจะถอนกลับเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองประชาชนและของสภาผู้แทนราษฎร

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า กฎหมายคอมมิวนิสต์นี้จะควรรับหลักการหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องหรือคัดค้านอย่างไร แต่ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจว่า กฎหมายคอมมิวนิสต์ที่ได้ออกไปแล้วนั้น หาได้ออกโดยสภาฯ สมัยหนึ่งสมัยใดไม่ ออกในสมัยพระยามโนฯ เมื่อปิดสภาฯ แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เข้าใจถูกเสียตามนี้ด้วย

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่เกลียด ไม่เกลียดลัทธิคอมมิวนิสต์ เพราะเหตุใด เพราะว่าข้าพเจ้าไม่รู้จักว่าลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอะไร ยังไม่รู้ จะไปเกลียดกลัวไม่ได้ ข้าพเจ้าก็สงสัยมานาน ไม่กล้าจะพูดกับใคร จะพูดตามถนนหนทางก็ไม่ได้ เพราะกลัวตำรวจจะมาจับ ข้าพเจ้าสงสัยมานานว่า ตามรัฐธรรมนูญว่าจะถือลัทธิอะไรๆก็ได้ แต่ทำไมลัทธิคอมมิวนิสต์จึงถูกห้าม ข้าพเจ้าสงสัยจริงๆ แล้วข้าพเจ้าได้ดูพระราชบัญญัติป้องกันคอมมิวนิสต์ที่แล้วมา ตรงกันข้ามกับรัฐบาลนี้ รัฐบาลนี้รวมเอาไปรษณีย์ไว้ เอารถไฟไว้ อะไรต่ออะไรเอาไว้ให้หมด พระราชบัญญัตินั้นขัดกันมากทีเดียว ข้าพเจ้าสงสัย แต่ว่าท่านที่ยื่นแก้ไขนั้น ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นอย่างใดหมด อยากจะให้สภาฯนี้รับรู้เอาไว้ แล้วรัฐบาลควรจะวินิจฉัยว่าควรจะแก้ไขหรือไม่ รัฐบาลเอาไฟฟ้าไว้ และประปาก็เอาไว้ อะไรๆอีกก็เอาไว้ แล้วมีพระราชบัญญัติป้องกันห้าม ข้าพเจ้าสงสัย รัฐธรรมนูญบอกว่าถือลัทธิอะไรก็ได้ ที่คอมมิวนิสต์ไปห้าม ยุ่งกันไปหมด ขอให้วินิจฉัยกันให้ดีหน่อย

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า เมื่อกี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านผู้แทนจังหวัดหนองคาย ได้พยายามร้อยกรองถ้อยคำมาอ่านในสภาฯเพื่อคัดค้านข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เรียนไว้แล้วว่า การคัดค้านโดยเหตุผลเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบที่สุด

เพราะเหตุว่าเราจะได้ความรู้ ตามที่ท่านคัดค้าน ข้าพเจ้าได้รวมไว้ ๔ ข้อ เพื่อปรับปรุงความเข้าใจกัน และอาจจะเป็นข้าพเจ้าไม่รู้เท่าถึงการก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ได้ร้อยกรองอะไรมาเพื่อจะอ่าน เพราะว่าจะอภิปรายกันสด ๆ ทีเดียว ในข้อหนึ่งสมาชิกข้องใจในเรื่องว่าจะเป็นท่านองกบเลือกเจ้า แล้วการที่ออกกฎหมายคอมมิวนิสต์ฉะบับนั้นเพื่อจะให้ชาวเทศเขาเห็นว่าพวกเราเกลียดคอมมิวนิสต์อย่างแรง และความคิดนี้ถ้าท่านไตร่ตรองให้ละเอียดที่สุด ขอให้ท่านจำหลักข้อหนึ่งมีว่ากฎหมายนั้นมาตามการกระทำผิดก่อน แล้วจึงออกกฎหมาย เมื่อออกกฎหมายแล้ว คล้าย ๆ กับว่า ผลจะให้โลกและต่างประเทศเข้าใจว่าคอมมิวนิสต์เกิดในเมืองไทย ซึ่งแท้ก็ไม่มี เช่นเดียวกันกับที่จะออกกฎหมายในเวลานี้ว่า ลูกต้องไหว้บิดามารดา จะทำให้เมืองอื่นๆ เขาเห็นว่าเมืองไทยเรานี้ลูกไม่ไหว้บิดามารดา ลูกชักจะดื้อ เพราะฉะนั้นก็เหมือนกัน ความจริงข้าพเจ้าต้องการให้เลิกเสียเลย การขอให้เลิกจะเป็นการเข้าใจกันผิดไปอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นขอให้แก้ให้ถูกหลักวิชา ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ ในข้อ ๒ ที่ท่านกล่าวว่า หลักวิชาในเรื่องนี้ ก็ไม่มีใครกล้ายืนยัน แล้วในที่สุดท่านก็อภิปรายว่าหลักวิชาคอมมิวนิสต์เป็นอย่างนั้น ๆ แล้วก็ว่าไป ซึ่งความจริงข้าพเจ้ารู้มาผิด ๆ ก็ไม่ทราบ และผู้ที่เอาใจใส่ในการเมืองจริง ๆ ควรจะรู้ในเรื่องนี้ดีละเอียดแล้ว เมื่อท่านไม่รู้แล้วท่านก็ควรจะนึกว่าผู้อื่น

เขารู้ จะเหมาว่าคนอื่นไม่รู้นั้นผิด แต่ข้อนี้ท่านผู้ไม่รู้นั้นก็อาจจะเป็นความจริงเพราะครั้งหนึ่งมีการอภิปราย พูดถึงการใช้แรงงานราษฎรก็มีสมาชิกผู้หนึ่งคือตัวท่านผู้แทนหนองคายนั่นเองว่าการใช้แรงงานเป็นคอมมิวนิสต์ ในที่สุดกินข้าวก็เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะเหตุว่าคอมมิวนิสต์เขากินข้าว เพราะฉะนั้นการที่รู้อะไรผิด ๆ ถูก ๆ และการรู้ไม่จริง และรู้ไม่เท่าถึงการนั้น เป็นภัยแก่ประเทศชาติอย่างยิ่ง ข้อ ๓ ที่ท่านกล่าวว่าการออกกฎหมายเป็นการป้องกันความหวาดหวั่น ข้าพเจ้าไม่เห็นมีความหวาดหวั่นมาแต่ไหนแต่ไร ถ้าเราไม่เข้าใจแล้ว อย่าเข้าใจ จะมีความหวาดหวั่นก็เพียงคนหนึ่งหรือสามคนเท่านั้น การป้องกันไม่ใช้ความจริงมาป้องกันจะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ได้ โลกเราหรือประเทศเราจะเอาอำนาจแอบโซดูดมาว่าใครกินข้าวจะถูกตัดหัวหมด แต่เราไม่ใช่ประเทศที่ขาดศิวิลัยส์ที่จะใช้เช่นนั้น ข้อ ๔ ท่านกล่าวถึงว่าในถ้อยคำที่ข้าพเจ้ากล่าวอ้างว่าพุทธศาสนาผิดกับคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดอย่างนี้ ข้าพเจ้าพูดถึงอย่างอื่น.....

ท่านการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เรื่องศาสนาไม่จำเป็นจะต้องนำมากล่าว เพื่อจะป้องกันความเข้าใจผิด ขอให้ท่านนำเอาเรื่องอื่นมาพูดเถิด

นายเถียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า แล้วก็กล่าวถึงเศรษฐกิจ ในที่สุดท่านก็ไม่รู้ว่าเศรษฐกิจนั้นคือ

อะไร ถ้าหากว่าไม่ทราบก็ควรจะทราบ และเชิญท่านผู้ชำนาญในการนี้มาให้ความเห็นและอธิบายให้ฟัง ข้าพเจ้าเองไม่มีความประสงค์ที่จะให้ใครมีความเห็นอย่างไร อยากจะให้เห็นความจริงเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยด้วยหลักความจริงเท่านั้น

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ก่อนที่จะอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลก่อนว่า รัฐบาลมีการขัดข้องอย่างไรหรือไม่ในการที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น ให้ถูกต้องในหลักวิชา เพราะเราย่อมทราบแล้วว่า กฎหมาย พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น ผิดหลักวิชาเพียงไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร รัฐบาลไม่อยากรับรู้ด้วย แล้วแต่สภาฯเถอะ สภาฯให้เปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลง สภาฯไม่ให้เปลี่ยนแปลงก็ไม่เปลี่ยนแปลง

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายที่ออกไป รัฐบาลเป็นผู้ใช้กฎหมาย และกฎหมายกำลังใช้อยู่ รัฐบาลจะบอกว่าไม่รู้ไม่ชี้ด้วยนั้นไม่ได้ เราเป็นนิติบัญญัติ สภาฯเป็นผู้ผ่านให้เท่านั้น สภาฯเป็นผู้ผ่านให้ แต่ผู้ใช้คือรัฐบาล ฝ่ายรัฐบาลจะบอกว่าไม่รู้ไม่ชี้นั้นไม่ได้ ขอประทานโทษอย่าให้ว่าอย่างนั้น ขอพูดอีกหน่อย คือร่างพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ท่านสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งในสมัยครั้งกระโน้นอยู่ในสภาฯด้วย ได้กล่าวยืนยันว่าไม่ได้ผ่านสภาฯนั้น ก็เป็นอันหนึ่งที่ข้องใจกัน

อยู่ ถ้าได้ปล่อยและให้อภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าฟังและเข้าใจว่าจะเป็นการโต้ตรงกันมากกว่า เพราะฉะนั้นจะเป็นเรื่องไกลเกินไป ขอให้รัฐบาลดูกขึ้นรวบรัดเรื่องนี้ให้เป็นการงานเข้า ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่านนายก ฯ กระทำงานนี้ให้เสร็จไป

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องพระราชบัญญัติที่ออกไปนั้น ทางคณะรัฐบาลเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติ เราก็ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติที่ออก แต่ว่าที่จะให้เรารับรู้ให้เห็นว่าควรจะแก้ไขหรือไม่แก้ไขนั้น เรารับไม่ได้ เพราะว่าจะผูกคอเราตายเอง อันนี้เคยมีมาหนหนึ่งแล้ว เอะอะก็หาว่ารัฐบาลเป็นคอมมิวนิสต์ อะไรต่าง ๆ นานา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เราต้องกลัว ต้องรักษาชื่อเสียงของเรา ถ้าสภา ฯ เห็นว่าสมควรจะออก สมควรจะแก้ไขใหม่ เราก็จะได้ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัตินั้น แต่ถ้าสภา ฯ ยังไม่เห็นว่าสมควรจะแก้ไข เราจะไปรับรองว่าสมควรจะแก้ไขก็จะถูกพวกอื่นหาว่าเราเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องระวังตัวของรัฐบาล

นายสรอย ณลำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า ปัญหาสำคัญว่าเราจะควรแก้หรือไม่ตามที่สมาชิกได้เสนอมานั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวย้อนว่าเห็นสมควรที่จะแก้ เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้ได้ออกในสมัยพระยามโน ฯ ซึ่งเราเห็นแล้วว่าเป็นความหวาดหวั่นของมนุษย์ ๓–๔ คนเท่านั้นเอง เราไม่เคยรู้เลยว่าคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไรคืออะไร แต่คน ๓–๔ คนทำให้เรารู้ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่าคน

๓–๔ คนนั้นแหละเป็นคอมมิวนิสต์ และข้าพเจ้าสงสัยนักหนาว่าผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย ได้มีวาทะขึ้นในเมื่อผู้แทนจังหวัดสกลฯ อภิปรายขอให้แก้ไขกฎหมายที่ออกเมื่อสมัยพระยามโนฯ ปิดสภาฯ ท่านลุกขึ้นแถลงว่า "กฎหมายที่ออกครั้งพระยามโนฯ เป็นกฎหมายเถื่อน" กฎหมายนี้เป็นกฎหมายครั้งพระยามโนฯ ทำไมท่านรับรองว่าไม่สมควรแก้ไข ท่านบอกว่าได้ไปถามผู้รู้บางคนมานั้น ที่ท่านบอกว่าผู้รู้นั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าผู้รู้ของท่านนั้นคือใคร ถ้าเอามาแถในสภาฯ ได้ข้าพเจ้าจะยินดี กฎหมายนี้เราไม่รู้จักคอมมิวนิสต์ แต่มนุษย์ ๓–๔ คนทำให้เรารู้คอมมิวนิสต์ขึ้นมา ชี้ให้เรารู้ว่าคอมมิวนิสต์คืออย่างนั้นอย่างนี้ ทำให้เห็นว่า ๓–๔ คนนั้นแหละเพาะให้เกิดคอมมิวนิสต์ขึ้นในสยามเรา จึงเห็นว่าสมควรจะแก้ไขเสีย และกฎหมายนั้นเป็นกฎหมายที่เรียกว่าไม่บริบูรณ์ ไม่ใช่สภาฯ ใดๆ ได้กระทำขึ้น คน ๓–๔ คนเท่านั้นเอง

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้เคยเรียนต่อที่ประชุมนี้แล้วว่า ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะสันทัดในเรื่องกฎหมาย ถ้าจะได้ช่วยให้ข้าพเจ้ามีสติปัญญาที่จะลงมติในเรื่องนี้โดยชอบ ข้าพเจ้าขอเรียนถามด้วยความเคารพ คือเรียนถามเจ้าคุณนิติศาสตร์ฯ ก็ได้ หรือใครๆ ก็ได้ ที่ชำนาญกฎหมายคอมมิวนิสต์ที่ใช้อยู่บัดนี้ ข้าพเจ้าขอถามว่าดังนี้ สมมุติว่าข้าพเจ้าจะโอนตลาดของบุคคลนั้นมาเป็นของเทศบาล จะผิดต่อกฎหมายคอมมิวนิสต์

ในฉะบับนี้หรือไม่ และกฎหมายที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นจะให้โอกาสข้าพเจ้าทำได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามเพื่อจะได้ลงมติให้ถูกต้อง เพราะเหตุว่าเทศบัญญัติของเสตรทเซตเติ้ลเม้นท์ (Strait Settlements) หรือแหลมมะลายู มีบ่งชัดทีเดียวว่า ตลาดของสดจะไม่ยอมให้เป็นของบุคคล แต่จะเป็นของเทศบาล เมื่อเป็นดังนี้ข้าพเจ้ามีความเจตนาอันแรงกล้าที่จะจัดการให้ตลาดของสดนั้นเป็นของเทศบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเรียนถามท่านดู ข้าพเจ้าขอวิงวอนเรียนถามเพราะจะได้อภิปรายต่อไป

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่า ที่มีสมาชิกถามข้าพเจ้าว่า ถ้าทำอย่างนั้นจะผิดพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์หรือไม่ ข้าพเจ้าเกรงว่าถ้าข้าพเจ้าตอบไปอย่างหนึ่งอย่างใด จะก้าวก่ายไปถึงอำนาจศาล เพราะเหตุว่าถ้าหากว่ามีผู้ฟ้องขึ้นว่าทำอย่างนั้นเป็นการผิดพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์หรือไม่ เป็นหน้าที่ของศาลจะวินิจฉัยว่าผิดหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้าบอกไปอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วย่อมไม่เป็นการสมควร เพราะเหตุว่าศาลอาจจะตัดสินไปอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ส่วนคำว่าคอมมิวนิสต์นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าสภาฯ นี้คงจำได้คราวหนึ่งว่าสภาฯ เคยตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งไปพิจารณาแล้วมารายงาน ข้าพเจ้าคิดว่ามีในรายงานประชุมของสภาฯ นี้ซึ่งท่านจะขอดูได้จากเลขาธิการของสภาฯ ซึ่งกรรมการชุดนั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นอย่างไรที่เป็นคอมมิวนิสต์อันแท้จริง

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า เมื่อไม่มีใครที่ตอบให้ข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าก็จนใจอย่างยิ่ง ในที่นี้มีศาลหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้าจะไปวิ่งกราบไหว้ คือข้าพเจ้านั้นปัญญาน้อย เมื่อไม่มีใครที่จะตอบให้ข้าพเจ้าได้แล้ว ข้าพเจ้าเสียใจว่ามาอยู่ในสภาฯ อันสุดสุดแล้วไม่ได้รับความฉลาดเลย ยังโง่ อย่างนี้แสดงว่าจะเป็นอย่างไรไม่ทราบ

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าท่านอภิปรายในเรื่องเชิญ แต่เรื่องนี้ไม่ควรจะพูดต่อไป

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ถ้าท่านตอบไม่ได้ในเรื่องกฎหมายที่ใช้อยู่บัดนี้ ข้าพเจ้าขอถามผู้เสนอว่าในกฎหมายที่ท่านเสนอเปลี่ยนแปลงนี้ ข้าพเจ้าจะทำได้หรือไม่ ข้าพเจ้าจะมีโอกาสทำได้หรือไม่

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าท่านถามสมาชิกที่ท่านถามก็คงจะไม่ตอบนั่นเอง เพราะท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็ได้ชี้แจงแล้วว่าเป็นเรื่องของศาลจะวินิจฉัย ถ้าหากว่าท่านได้รับความรู้ใด ๆ แล้วท่านจะตัดสินใจลง ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามในขณะนี้ แล้วต่อไปภายหลังศาลไปตัดสินเป็นอย่างอื่นแล้ว ท่านอาจจะเสียใจก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีประโยชน์เลย คำตอบที่ท่านจะได้รับ

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษรัฐบาลที่จะต้องพูดว่า กฎหมายนั้นเรา

ออกเพื่อนโยบายของรัฐบาล และเพราะเหตุที่รัฐบาลมีนโยบายนั้นเอง จึงได้คิดให้มีกฎหมาย รัฐบาลรับแล้วว่าเป็นผู้รักษากฎหมาย ก็แปลว่าเป็นการรักษานโยบายของรัฐบาลซึ่งเป็นผู้บริหารเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะให้รัฐบาลพูดให้ได้ ก่อนที่เราจะลงมติกันหรือที่จะได้พิจารณากัน เมื่อไม่มีใครที่จะอธิบายว่าคอมมิวนิสต์จริงๆ เป็นอย่างไรแล้ว ที่จะแก้หรือไม่แก้นั้นเป็นข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นเป็นข้อที่รัฐบาลควรจะอธิบายว่าอยู่ในนโยบายหรือไม่ สำหรับพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าถามรัฐบาลๆ ยังไม่ตอบ

ท่านการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลยังไม่ตอบ ก็อยากจะให้คนอื่นพูดเสียก่อน

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่า ที่ท่านสมาชิกข้องใจนักหนาว่ากฎหมายนั้น ถ้ารัฐบาลต้องประสงค์แล้ว สภาฯจะออกให้ ถ้าเช่นนั้นแล้วจะมีสภาฯ นิติบัญญัติไว้ทำไม ก็อกฎหมายใดที่รัฐบาลประสงค์ก็เสนอร่างมา กฎหมายใดที่สมาชิกประสงค์สมาชิกก็เสนอร่างมา คำเด็ดขาดนั้นหาได้อยู่ที่รัฐบาลไม่ เพราะฉะนั้นจะข้องใจว่ารัฐบาลต้องการออกกฎหมายนี้หรือไม่นั้น ถ้าต้องการแล้วรัฐบาลก็คงร่างมาแล้ว นี่เป็นเรื่องของสมาชิก เพราะฉะนั้นท่านไม่ควรจะเอาสภาฯ ไปอยู่ใต้รัฐบาล จึงไม่ควรที่จะข้องใจที่จะถามข้อนี้อีก

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ในการที่จะวินิจฉัยว่าควรรับ

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ที่แก้ไขมานี้หรือไม่นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอให้เราวินิจฉัยกันก่อนว่า พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ที่ออกแล้วในสมัยพระยามโนฯ นั้นใช้ได้หรือไม่ ตามที่สมาชิกผู้หนึ่งได้ลุกขึ้นแถลงมาแล้วว่าพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ฉะบับเก่านั้นได้ออกโดยมิได้รับความยินยอมของสภาฯ คือได้ออกในสมัยที่ปิดสภาฯ แล้วคราวนี้เมื่อได้เปิดสภาฯ ขึ้นใหม่ สภาฯ ได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ไปพิจารณาว่าพระราชบัญญัติอันใดบ้างที่ไม่ขัดต่อระบอบรัฐธรรมนูญ ขอให้กรรมการนั้นรายงานมา เพื่อสภาฯ จักได้รับรอง ข้าพเจ้าจำได้ว่ากรรมการนั้นได้รายงานมาเกือบทุกฉะบับว่าใช้ได้ แต่พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์นั้นไม่ได้รายงานมา ข้าพเจ้าจำได้ และข้าพเจ้าเชื่อว่าความจำของข้าพเจ้าอาจจะจำผิดก็ได้ ภายหลังมีสมาชิกผู้หนึ่งได้ถามในสภาฯ ใหม่นี้ ได้ถามคณะกรรมการว่า เรื่องพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์นั้นว่ากระไร แล้วคณะกรรมการก็ดูเหมือนตอบว่าพิจารณายังไม่เสร็จ คราวนี้เราต้องพิจารณาตามระบอบรัฐธรรมนูญว่า กฎหมายใดที่ได้ออกไปนอกสภาฯ คือในสมัยที่ไม่มีสภาฯ ถ้าหากว่าสภาฯ ไม่รับรองแล้ว กฎหมายนั้นใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นตามความจำของข้าพเจ้าว่าในสภาฯ เก่าที่มีสมาชิกประเภทเดียวนั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่าสมาชิกไม่เคยรับรอง แต่ในสมัยสภาฯ นี้ข้าพเจ้าได้เคยขาดประชุมหลายครั้ง และข้าพเจ้าไม่สามารถจะจำได้ว่าสภาฯ นี้ได้เคยรับรองพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ ถ้าไม่เคย

รับรองแล้วก็ใช้ไม่ได้ คราวนี้ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติอันนั้นใช้ไม่ได้แล้ว เราจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้บอกว่าแก้ไขพระราชบัญญัติอันนั้น ก็เท่ากับเรารับรองว่าพระราชบัญญัติอันเก่านั้นใช้ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในการที่เราจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้หรือไม่ เราจะต้องพิจารณาว่าพระราชบัญญัติที่ออกในสมัยพระยามโนฯ นั้นใช้ได้หรือไม่ ถ้าใช้ไม่ได้ก็ไม่ต้องพูดถึง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอ คือข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าความจำของข้าพเจ้าจะถูก คือขอให้ตรวจดูว่าพระราชบัญญัติที่ออกในครั้งพระยามโนฯ นั้นได้รับรองแล้วหรือยัง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะรับหลักการอย่างยิ่ง ซึ่งเราจะได้แก้ไขกัน ซึ่งท่านสมาชิกผู้หนึ่งว่าพระราชบัญญัตินี้เกือบโดยใช้ไม่ได้นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าใช้ได้ ค่าที่อะไร ค่าที่สภาฯ นี้รับรองแล้วโดยได้ออกเป็นพระราชบัญญัติว่ากฎหมายซึ่งได้ออกในเวลาปิดสภาฯ นั้นให้ใช้ได้ และไม่ได้แยกว่ากฎหมายไหน ๆ ตกลงว่า รับรวมกันไปหมด เช่นนั้นกฎหมายคอมมิวนิสต์นี้ก็เข้ารวมอยู่ในนั้นด้วย จึงข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

หลวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ในปัญหาเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมทราบว่า ในเวลาที่เปิดประชุมสภาฯ สมัยที่ ๑ ได้ออกกฎหมายฉะบับหนึ่ง มาตรา ๔ มีความว่า ให้คงใช้กฎหมายที่ออกในสมัยปิดสภาฯ นั้นต่อไป แต่ว่าตามความเข้าใจของข้าพเจ้าเข้าใจว่า ให้ใช้ได้ต่อไปเพียงชั่วคราวเท่านั้น คือต่อมาภายหลังสภาฯ ได้ตั้งกรรมาธิการคณะหนึ่งไปตรวจชำระสะสางกฎหมายที่ออกในสมัยปิดสภาฯ ว่าจะให้ใช้ต่อไปหรือสมควรจะแก้ไขเพียงใด คณะกรรมาธิการคณะนั้นได้เสนอรายงานเข้ามา มีกฎหมายอยู่ ๒๘ ฉะบับที่ให้สภาฯ นี้รับรอง แต่ไม่มีกฎหมายคอมมิวนิสต์ด้วย ก็เป็นอันเข้าใจกันว่ากฎหมายคอมมิวนิสต์นั้นสภาฯ นี้ยังไม่ได้รับรอง ว่าจะไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงประการใด เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้เสนอเข้ามาให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าจึงคิดว่าสภาฯ นี้ควรจะพิจารณา เพราะเหตุว่าเราก็รับกันอยู่แล้วว่า กฎหมายคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้นไม่ถูกไม่ต้องด้วยหลักวิชา คือความปรากฏในการพิจารณาซักฟอกหลวงประดิษฐมนูธรรม ซึ่งสภาฯ นี้ได้รับรองรายงานนั้นไปแล้ว ก็เป็นอันแสดงว่ารายงานฉะบับนั้นสภาฯ นี้ได้รับรอง ว่าการวิเคราะห์ศัพท์ว่าคอมมิวนิสต์มีความหมายเพียงไรนั้น สภาฯ นี้ได้รับรองแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่มีปัญหาอันใดที่จะไม่เข้าใจว่าคอมมิวนิสต์นั้นคืออะไร ข้าพเจ้าไม่มีหลักฐานในที่นี้ที่จะมาแสดงว่าเขาอธิบายว่าคอมมิวนิสต์นั้นคืออะไร ข้าพเจ้า

ฟังคำอภิปรายของสมาชิกจังหวัดหนองคาย ดูเหมือนจะนิยมไปในลัทธิคอมมิวนิสต์ จึงไม่ทราบว่าความหมายหรือความเข้าใจของท่านเป็นอย่างไร ในกฎหมายฉะบับนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว ความเสียหายย่อมตกอยู่แก่ฝ่ายรัฐบาล ทำไมหรือรัฐบาลจึงไม่กล้าที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายคอมมิวนิสต์ นี้ขึ้นมาสู่สภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้ามีความสงสัยเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าบางทีจะคิดว่า รัฐบาลจะคิดว่าถ้าหากว่าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายคอมมิวนิสต์ขึ้นมาแล้ว ต่างประเทศหรือประชาชนอาจจะเข้าใจผิดไปว่ารัฐบาลนี้เอนเอียงไปในทางคอมมิวนิสต์ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ควรเกรงกลัวในเรื่องนี้แต่อย่างใดเลยในเมื่อรัฐบาลนี้ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉะบับนี้ขึ้นมาสู่สภาผู้แทนราษฎร แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น รัฐบาลหาได้กระทำไม่ กลับเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ได้เสนอขึ้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วควรจะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉะบับนี้เพียงใด ข้าพเจ้าขอเสนอให้สภา ฯ นี้ทราบว่าถ้าหากว่าไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว การหลายอย่างที่รัฐบาลปฏิบัติอยู่เวลานี้จะเข้าวิเคราะห์ศัพท์ตามความหมายคอมมิวนิสต์ ตามกฎหมายปราบปรามคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๗๖ ดังมาตรา ๓ ที่ท่านผู้แทนอุบลได้ยกขึ้นให้ท่านทั้งหลายฟังเมื่อกี้นี้ ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ว่าเขาว่ากระไร แต่

ว่าท่าน ทั้งหลาย หรือคณะรัฐบาล ก็คงจะ ทราบได้ ดี ว่าเขา ว่า กระไร เพราะฉะนั้นเมื่อกิจการของรัฐบาล มีอาทิว่า การรถไฟ การชลประทาน อะไรเหล่านี้เป็นต้น อาจวิเคราะห์ศัพท์เข้าในกฎหมายคอมมิวนิสต์แล้ว ก็ทำไมเล่ารัฐบาลจะไม่แก้ไขเสีย ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ต่างประเทศหรือประชาชนเข้าใจผิดไปเช่นนั้น เพราะฉะนั้นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะมีการแก้ไขกฎหมายบทนี้เพื่อให้ถูกกับหลักวิชาและให้ถูกกับการเป็นไปของบ้านเมืองที่เป็นอยู่เวลานี้ เพราะกิจการเหล่านี้ต้องไม่ใช่คอมมิวนิสต์ แต่กฎหมายคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๗๖ บัญญัติให้เป็นคอมมิวนิสต์ คือวิเคราะห์ศัพท์ไว้ให้เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นก็เมื่อกิจการต่าง ๆ ที่รัฐบาลกระทำอยู่ ความจริงไม่ใช่คอมมิวนิสต์ แต่กฎหมายนั้นบัญญัติให้เป็นคอมมิวนิสต์ ก็ทำไมเล่าจึงจะไม่เป็นการสมควรที่เราจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าขอวิงวอนรัฐบาลอีกสักครั้งว่า จะขัดข้องหรือไม่ในการที่จะแก้ไขกฎหมายบทนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่มีความขัดข้องแล้ว สมาชิกส่วนมากก็คงพอใจจะให้แก้ไขกฎหมายบทนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลขัดข้อง สมาชิกก็คงจะมีความเห็นแปลกไปอีกบ้างเป็นแน่ หวังว่ารัฐบาลคงไม่ขัดข้องที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายฉะบับนี้เป็นแน่

ด. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิกได้ข้องใจในเรื่องรัฐบาลจะไม่ตอบนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นเหตุผลการเมืองทางฝ่ายบริหาร รัฐบาลนิ่งอยู่แล้ว ไม่

ได้พูดอะไรเลย ตามความเข้าใจของสมาชิกทั้งหลายก็ควรจะเข้าใจว่า สิ่งใดที่สภา ฯ นี้จะตราเป็นหลักวิชาย่อมทำได้ เราอาจแก้ไขสิ่งที่ผิดให้กลับคืนสู่ดีได้ ข้อนี้ท่านไม่ควรจะวิตกในทางฝ่ายรัฐบาลที่จะนั่งนิ่งอยู่นั้นเลย ขอให้เข้าใจว่ารัฐบาลที่นั่งนิ่งอยู่นั้นเป็นเหลียมการเมืองโดยตรง

นายพิก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตตรดิตถ์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้อข้องใจที่รัฐบาลจะรับร่างพระราชบัญญัติฉะบับนี้แต่ไหนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น่าจะสงสัย เพราะรัฐบาลได้เคยแถลงนโยบายแล้วว่า รัฐบาลนี้เป็นปรปักษ์ต่อคอมมิวนิสต์ รัฐบาลต้องการที่จะปราบ แต่ในการปราบคอมมิวนิสต์ก็จำเป็นจะต้องมีพระราชบัญญัติ แต่รูปพระราชบัญญัตินั้นจะเป็นรูปใดก็แล้วแต่สภา ฯ นี้จะวินิจฉัย ทีนี้ปัญหาสำคัญเกิดขึ้น ที่เราจะแก้ไขก็เพราะเหตุข้อข้องใจที่คนหนึ่งสงสัยว่ากฎหมายคอมมิวนิสต์นั้นจะไม่ถูกแบบประชาธิปไตยหรือไม่ถูกรัฐธรรมนูญ เพราะไม่ได้ผ่านสภา ฯ อีกประการหนึ่งจะไม่ถูกด้วยหลักวิชา ด้วยเหตุนี้เรื่องที่จะเกิดมีพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา รัฐบาลก็เห็นพ้องว่าควรมีเช่นเดียวกัน แต่จะเป็นรูปใดนั้นก็แล้วแต่ที่สภา ฯ นี้จะออกพระราชบัญญัตินั้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าสมควรที่จะพิจารณากันให้ละเอียดรอบคอบเสียทีหนึ่ง พิจารณาว่าจะควรออกพระราชบัญญัติสถานใดให้ชอบกับหลักวิชา และให้ชอบด้วยหลักกฎหมาย เพราะใครก็ข้องใจกันมานาน ทั้งผู้แทนจังหวัด

หนองคายก็ได้แสดงข้อข้องใจในการที่พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์เก่านั้นเหมือนกันว่า การออกนั้นไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะตกลงกันได้ง่ายแล้ว

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในการออกพระราชบัญญัตินั้น สภาฯ นี้มีสิทธิที่จะออกได้ ถ้าสมาชิกส่วนมากได้มองเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่บริบูรณ์ เพราะฉะนั้นสมาชิกก็อาจจะโวตเอาเสียงข้างมากว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สมบูรณ์ และอาจจะแก้ไขได้ ก็แก้ไขกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ที่จะให้มัดมือรัฐบาลให้ไปรู้ด้วยว่าชอบหรือไม่เห็นชอบนั้น ท่านรู้อยู่แล้วว่า เราไม่ใช่รัฐบาลคอมมิวนิสต์ และถูกหาจนเกิดกบฏแล้ว ทีนี้จะให้รัฐบาลรับรู้อย่างไรได้ รัฐบาลต้องระวังตัว ถ้าพลาดก็ต้องมีเรื่องอีกจะทำให้มีการล้มหายตายจากกัน เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องไม่ใช่เล็กน้อยเป็นเรื่องใหญ่ รัฐบาลจึงต้องนิ่ง แล้วแต่สมาชิกส่วนมากที่จะแลเห็นว่า ควรจะแก้ไขหรือไม่แก้ไข หรือมีข้อบกพร่องอย่างไร จะแก้ไขอย่างไรก็เชิญ มีอำนาจเต็มที่

ขุนวรศิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า มีผู้กล่าวขึ้นว่า พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์นั้นบางทีจะใช้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าสภาฯ ยังไม่ได้ให้อนุมัติไป ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินั้นใช้ไม่ได้จริง ๆ ข้าพเจ้าก็ย่อมต้องให้ชื่อว่าเป็นกฎหมายเถื่อน ถ้าใครอยากจะใช้ ที่ข้าพเจ้าพูดเมื่อก่อนนี้ว่ากฎหมายบางอันบางส่วน

อาจเป็นกฎหมายเถื่อน ก็เพราะปรากฏว่าสภา ฯ ยังไม่ได้รับรองไปในระหว่างเจ้าคุณมโน ฯ ออก ครั้งได้เถียงกันนั้นรัฐบาลก็ว่ารับรองแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อรับรองแล้วกฎหมายนั้นก็เป็นกฎหมายดี เพราะฉะนั้นกฎหมายคอมมิวนิสต์ นี้ก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าได้ฟังคำท่านวรรณ ฯ พูดวันนั้นว่า ดูเหมือนว่าได้รับรองไปเหมือนกัน ถ้าหากว่าไม่ได้รับรอง เราก็ไม่ควรจะมีการแก้ไขอย่างไรเลย เพราะเหตุว่ากฎหมายนั้นก็ไม่เป็นกฎหมายอยู่แล้ว เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าอยากจะปรารภว่าอย่างนี้ เมื่อเราได้มาดูกฎหมายซึ่งร่างมาใหม่นี้ ในกฎหมายมาตรา ๓ ข้อ ๑ นั้น กินความของเก่าทั้งหมดทีเดียว เว้นแต่ไม่มีอย่างเดียวก็คือการรวมแรงของพลเมืองเข้ามาเป็นของรัฐบาลเท่านั้น ขอได้โปรดดูอีกที ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟัง "คอมมิวนิสต์หมายความถึงวิธีการหรือหลักการทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นการก่อสร้างองค์การเมืองเสียใหม่ตามทำนองสังคมนิยมรูปใดรูปหนึ่ง โดยอาศัยแผนการเลิกทรัพย์สินของเอกชน และโอนทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเอกชนครอบครองอยู่แต่ก่อนนั้นเป็นของรัฐ แล้วรัฐรับภาระแบ่งสรรการงานให้แก่พลเมืองแต่ละคนและแบ่งกำไรในระหว่างพลเมืองนั้นๆ โดยทั่วกัน" นี้ก็มีอยู่แล้ว คือการรวบรวมทรัพย์สินของเอกชนมาเป็นของรัฐบาล ดูเหมือนไม่แตกต่างกับของเก่า เพราะฉะนั้นการแก้อันนี้ก็ตัดการรวมแรงออกเท่านั้น ในข้อที่ว่าหลักวิชาคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้บอกเลยว่าข้าพเจ้าเป็นคนรู้ ข้าพเจ้าบอกแต่ว่าข้าพเจ้าจะแสดงความเห็นตาม

ที่ได้ทราบมาเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นครูคอมมิวนิสต์ ตำราในเมืองไทยก็ไม่มีขาย ขายก็ไม่ได้ และท่านจะเห็นว่าถ้ามีอยู่ก็เป็นตำรามืดๆ มหาชนไม่ได้รับรอง เราจะเอาหลักอันนั้นซึ่งมหาชนไม่รับรองมาใช้อย่างไรกัน การที่สมควรจะออกเป็นกฎหมายอย่างไรนั้นสมควรละหรือ ข้าพเจ้าต้องขอให้ท่านคิดถึงในข้อนี้ก่อน เพราะฉะนั้นเมื่อเรายังไม่ทราบหลักวิชาคอมมิวนิสต์ว่าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงไปนำเรื่องราวมาเล่าว่า รัสเซียเขาทำกันอย่างนั้นๆ เขาเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นการนำมาเล่า ข้าพเจ้าก็บอกว่านั่นเป็นภาวะแห่งนรก ผลที่สุดกลับหาว่าข้าพเจ้าเป็นคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้านึกขันแท้ๆ ทีเดียว ดูเหมือนว่าฟังหูซ้ายออกหูขวาแล้วอย่างไรก็ไม่รู้ เมื่อข้าพเจ้าบอกว่านั่นคือภาวะแห่งนรก แต่ข้าพเจ้าไม่เคืองท่านดอก เพราะวิสัยนักการเมืองแล้วเขาไม่ควรจะเคืองด้วยถ้อยคำอย่างนี้ ถ้าพูดถึงหลักแล้วก็แก้ไขรูปเดิมนั่นเอง เว้นแต่ตัดแรงออกเท่านั้น ทีนี้ภาษาจะแก้หรือไม่ก็แล้วแต่ ขอให้ตรึกตรองดูเถิด ทีนี้ส่วนที่มีผู้คิดว่าข้าพเจ้าร้อยกรองมานั้น ข้าพเจ้ารับว่าข้าพเจ้าไม่มีปฏิภาณในการพูดพอ เพราะเหตุว่าความรู้น้อย ที่ข้าพเจ้าร้อยกรองมานั้น เพราะข้าพเจ้าเกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะพูดผิด เพราะเกี่ยวกับเรื่องหลายเรื่อง ไม่อยากจะให้ขาดตกบกพร่อง เช่นเกี่ยวกับต่างประเทศเช่นนี้ และท่านบอกว่าข้าพเจ้าอ่อนด้วยความรู้ ข้าพเจ้าก็ยอม ไม่เถียง

นายเถียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว

ว่า บัดนี้ข้าพเจ้าขอเรียนปรับความเข้าใจอีกบางข้อ ที่สมาชิกบางท่านเสนอขึ้นมาว่า เมื่อกฎหมายสมัยโน้น คือกฎหมายที่ว่านี้ เป็นกฎหมายที่ใช้ไม่ได้แล้ว ถ้าหากเราพิจารณาได้ความว่าเป็นกฎหมายที่ไม่ถูก เราก็ไม่จำเป็นจะต้องออกกฎหมายเลิก เพราะจะเลิกไปเองในข้อนี้ขอเรียนให้ทราบว่า หลักธรรมศาสตร์ที่มีหัวข้ออยู่ว่า การเลิกกฎหมายตายลักษณ์อักษรนั้น มีวิธีเลิกอยู่ ๓ อย่าง อย่างที่ ๑ คือเลิกไปเองโดยสภาพ เลิกไม่ใช้เฉย ๆ ไม่ต้องประกาศ อีกอย่างหนึ่งเลิกโดยประกาศ ข้อ ๓ ที่จะกล่าวนี้ก็คือว่ากฎหมาย อะไรเป็นกฎหมาย กฎหมายเก่าอาจจะเป็นกฎหมายจริง ๆ ก็ได้ และอาจจะใช้ก็ได้ ไม่ต้องพูดมาก อย่างมาตรา ๑๐๕ นี้เราอาจจะพบแล้วว่า ศาลอาจจะบอกว่าบางกรณีก็อาจจะใช้ได้ และบางกรณีก็อาจจะใช้ไม่ได้ ดังนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเลิกกฎหมายใช้ไม่ได้เพียงไรนั้น การที่จะมุ่งว่าจะใช้ได้เพียงไรนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเป็นกฎหมายที่ทำถูกต้องหรือไม่ และจะเห็นว่าเป็นกฎหมายที่มีปัญหาน่าจะทำให้มหาชนเข้าใจผิด อาจจะทำให้บางคนปฏิบัติการผิด เราก็ยกเลิกได้ เพราะฉะนั้นการที่สภา ฯ จะลงมติจะตกลงเลิกกฎหมายนี้ ไม่เป็นการเสียหายอะไรมิได้ และไม่เป็นการผิด อีกประการหนึ่งในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบด้วยว่า ตามที่รัฐบาลได้ตอบมาว่ารัฐบาลนั้นไม่อยากรับรู้ บางท่านจะเข้าใจผิดเอาว่า รัฐบาลนั้นมีความรังเกียจในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอให้เข้าใจว่ารัฐบาล Abstain

เพราะข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า รัฐบาลกลัวจะถูกครหาอย่างนั้นอย่างนี้ จะอยู่กลาง ๆ ถ้าสมาชิกเห็นว่าผิด แก้ก็ได้ ถ้าหากว่าเห็นว่าไม่ผิด ไม่แก้ก็ได้ รัฐบาลจะพลอยปฏิบัติตามในทางบริหาร ในทางบทกฎ-หมาย ขอให้สภาฯ เข้าใจอย่างนั้น เพราะเหตุว่าเมื่อกี้รัฐมนตรีว่าการยุติธรรมกล่าวว่า ถ้ารัฐบาลต้องการ รัฐบาลคงร่างมาแล้ว ข้อนี้ข้าพเจ้ามีข้อที่จะเรียนว่า ถ้ารัฐบาลไม่ต้องการ รัฐบาลคงจะค้านแล้วเหมือนกัน คือพูดได้ว่าทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องการและไม่ชอบทั้งสองอย่าง เมื่อเป็นที่เข้าใจกันเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

หลวงวรนิติปริชา ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรืออย่างไร

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

พระพินิจชนากร หลวงวรนิติปรีชา รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ถือว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขอให้ตกลงในเรื่องจำนวน

ร.ท. ทองดำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีกรรมาธิการจำนวน ๑๑ นาย จะได้โต้กันให้เต็มที่ ว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นคืออะไรกันแน่

ด. ยู่เกี่ยง ทองดงยา พระพินิจชนากร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ในจำนวน ๑๑ คน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ ๗ นาย

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดรับรอง ตกไปแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีใครรับรองเป็นอันว่าตกไป

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ขอเสนอนายกีร์ยอง และ เซอร์โรเบิตซอแลนด์

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ตกลงในเรื่องจำนวนก่อนว่าจะเอาอย่างไรแน่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านจะได้ถือว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้มีธรรมาธิการวิสามัญเป็นจำนวน ๑๑ นาย

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอเจ้าคุณนิติศาสตร์ฯ เซอร์โรเบิตฮอแลนด์ มิสเตอร์กีร์ยอง และหม่อมเจ้าวรรณ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอท่านวรรณฯ และคุณหลวงประดิษฐฯ

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถอน

ร.ท. ทองดำ กล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอนายไต๋ฯ

มีสมาชิกรับรอง

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอนายทองอินทร์ฯ

มีสมาชิกรับรอง

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอนายทองดำฯ

มีสมาชิกรับรอง

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงนาถฯ และหลวงวรนิติฯ

มีสมาชิกรับรอง

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐบาลขอถอนพระยานิติศาสตร์ฯ

ด. ยู่เกี่ยง ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอดอกเตอร์เดือนฯ กับ หลวงประเจิดอักษรลักษณ์

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ทองดำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่า ครบ ๑๑ หรือยัง

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ขอเสนอนายเลียง ไชยกาล

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถอน

เลขาธิการสภาฯ อ่านรายนามผู้ที่ถูกเสนอเป็นกรรมาธิการดังต่อไปนี้ คือ ๑. เซอร์โรเบิตฮอแลนด์ ๒. นายอาร์กียอง ๓. หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ๔. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ๕. ร.ท. ทองดำ คล้ายโอภาส ๖. หลวงนาถนิติธาดา ๗. หลวงวรนิติปรีชา ๘. ดร. เดือน บุนนาค ๙. หลวงประเจิดอักษรลักษณ์ ๑๐. นายเลียง ไชยกาล

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ ร.ต. เนตรฯ

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้มีผู้ที่ได้เสนอชื่อมา ๑๑ นายแล้ว ตรงกับจำนวนที่ต้องการ ท่านผู้ใดจะเสนออีกหรือไม่

ไม่มีผู้ใดเสนอต่อไป

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เป็นอันว่า ๑๑ นายนี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ ส่วนการแปรญัตตินั้นขอให้กำหนดเวลา

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ๑๕ วัน

มีสมาชิกรับรอง

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ขอแปรญัตติ ๓ วัน ประเดี๋ยวไม่ทัน

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐบาลขอ ๕ วัน

นายไต๋ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าถอน

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า บัดนี้มี ๒ ราย ท่านสมาชิกรายหนึ่งเสนอให้เป็น ๑๕ วัน รัฐบาลขอให้เป็น ๕ วัน

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าลดมาเป็น ๑๐ วันก็ได้

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ก็คงต้องลงมติอยู่ดีแหละ ถ้าท่านไม่ยอมเป็น ๕ วันก็ต้องลงมติกันอยู่ดี

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ขอ ๗ วัน

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า บัดนี้รัฐบาลเสนอให้เป็น ๗ วัน

พระพินิจชนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้าถอน

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เป็น ๗ วัน

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

(รองประธานที่ ๑ มีกิจธุระ ได้มอบให้รองประธานที่ ๒ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ระเบียบวาระต่อไป กระทู้ถามซึ่งรัฐบาลเตรียมจะตอบในสภาฯ ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๔๗๗ คือ ๑. ของหลวงวรนิติปรีชา เรื่อง ก. เพิ่มกำลังตำรวจ เตรียมป้องกันการวุ่นวาย เจ้าของกระทู้ถามได้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ๑. ข้าพเจ้าไปจังหวัดสกลนครเมื่อเดือนตุลาคมศกนี้ ได้ทราบว่ากลางเดือนตุลาคม ทางเจ้าพนักงานได้จัดการตรวจตราป้องกันรักษาเหตุการณ์ในเมืองสกลนคร นัยว่าเป็นการเตรียมการป้องกันเหตุวุ่นวายที่จะมีขึ้น ข้าหลวงประจำจังหวัด ได้ชักชวน ข้าราชการ เสมียน พนักงาน และประชาชนพลเมือง จัดการระวังรักษาโดยกวดขัน ซึ่งเหตุนี้ทราบว่า

เนื่องจากกำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ จึงขอทราบว่าสำหรับจังหวัดสกลนครซึ่งอยู่โดยโดดเดี่ยวนี้ รัฐบาลมีนโยบายในการเพิ่มกำลังตำรวจให้เพียงพอที่จะปกป้องคุ้มครองประชาชนให้พ้นภัยชะนิดนั้นอย่างใดหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มกำลังตำรวจเพื่อให้สมแก่สภาพของบ้านเมืองตามสมควร แต่จะเพิ่มได้เพียงไร ก็สุดแท้แต่งบประมาณจะอำนวยให้ ซึ่งท่านคงจะได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติงบประมาณซึ่งรัฐบาลจะได้เสนอต่อสภา ฯ ในเร็ว ๆ นี้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอประทานซักต่อไปว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบบ้างหรือไม่ว่า เมื่อคราวเกิดเหตุคราวนั้น ตำรวจไม่ยอมจ่ายปืนให้แก่ทางฝ่ายปกครอง ข้อนี้มีความจริงเพียงไรหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริง และถ้าอยากจะทราบก็จะสืบสวนในภายหลัง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ถ้าหากว่าเป็นความจริงอย่างที่ข้าพเจ้านำมาเสนอต่อท่านในที่นี้แล้ว ท่านจะหาทางป้องกันที่จะไม่ให้มีการเข้าใจกันเช่นนั้น หรือการกระทำเช่นนั้นหรือไม่

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่ท่านถามคนละประเด็นเดียวนี้ท่านถามถึงเรื่องการป้องกันเหตุการณ์ในจังหวัดสกลนคร และที่ท่านถามต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงเสียแล้ว เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าจะถาม ก็ขอให้ท่านถามให้ตรงกับที่ท่านตั้งกะทู้มา

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอประทานชักเพื่อให้ข้อความกระจ่างแจ้งยิ่งขึ้น

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่ชักมาก็ไม่ตรงประเด็นนั้นเป็นข้อเท็จจริง ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องที่ถาม

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ขอผ่านไป ข้อ ๒ ปรากฏว่าได้มีพวกญวนลอบทิ้งใบปลิวเผยแผ่คอมมิวนิสม์ในเมืองสกลนคร ๓ ครั้งแล้ว หากเจ้าพนักงานท้องที่จะจับตัวผู้กระทำผิดได้ ถึงศาลลงโทษทุกคราว ก็เห็นว่าน่าจะยังไม่สุดสิ้นลงเพียงนั้น และปรากฏว่าใบปลิวเผยแผ่ลัทธิคอมมิวนิสม์นี้มีผู้ทิ้งในจังหวัดภาคอีสานทั่วไป จึงขอทราบว่ารัฐบาลได้มีนโยบายในอันที่จะปราบปรามป้องกันความผิดอันร้ายแรงนี้อย่างไรหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า การปราบปรามความผิดอันร้ายแรงนี้ นอกจากวิธีที่จับตัวผู้กระทำผิดฟ้องศาลให้ลงโทษแล้ว รัฐบาลมีนโยบายในทางที่จะป้องกัน คือเมื่อการสืบสวนปรากฏว่าคนต่างด้าวผู้ใดไม่ประพฤติตน

อยู่ในความสงบสมดังที่ประเทศสยามให้เข้ามาพึ่งโพธิสมภาร และบังอาจสมคบกันเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสม์ ซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่ามิอาจจะนำมาซึ่งความสุขเกษมสำราญนี้ได้แล้ว ก็จัดการเนรเทศบุคคลเหล่านั้น

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า รัฐบาลได้คิดที่จะตรวจตราหรือป้องกันบุคคลต่างด้าวที่ไม่พึงประสงค์นี้ไม่ให้เข้ามาเผยแผ่ลัทธินี้ประการใดบ้าง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือว่าเวลานี้รัฐบาลได้ตั้งด่านตรวจคนเข้าเมืองขึ้นตามชายแดนแล้ว แต่ท่านก็ย่อมทราบว่าเขตต์แดนนั้นมีอาณาเขตต์ที่ยาวมาก การที่จะควบคุมให้ได้ทั่วถึงนั้นก็ย่อมจะเป็นการลำบาก แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยอาศัยการกวดขันภายใน ก็หวังว่าเมื่อระเบียบการต่าง ๆ ว่าด้วยการควบคุมของคนต่างด้าวนี้ได้ตราขึ้นไว้ และได้ปฏิบัติตามนั้นแล้ว ก็จะเป็นทางที่จะป้องกันคนต่างด้าวที่จะเข้ามาเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสม์ในประเทศสยามได้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตามชายแดนทางภาคอีสาน รัฐบาลได้จัดการให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหรือเปล่า

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า มีแล้ว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ทุก ๆ จังหวัดแล้วหรือ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า คือในจังหวัดใหญ่ๆ เช่นอย่างจังหวัดหนองคาย นครพนม เหล่านี้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตามชายแดนทุกแห่งเช่นนั้นหรือ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เป็นข้อเท็จจริง แต่ทว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้สั่งไปแล้ว และที่จำได้มีหลายแห่ง แต่ที่จะกำหนดว่ามีแห่งใดบ้าง เป็นข้อเท็จจริง ถ้าท่านอยากจะทราบเชิญท่านไปที่กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ทราบว่ามีที่ไหนบ้าง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไปอีก คือว่า รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าอัยยการบางคนฟ้องคดีบางเรื่องเพื่อปราบปรามช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอย่างเดียว ซึ่งแสดงว่าเป็นฝ่ายปกครองมากเกินไป และเป็นผลร้ายทำความเดือดร้อนแก่ราษฎรเป็นอันมาก รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะกวดขันเจ้าพนักงานอัยยการมิให้การเป็นไปอย่างเช่นที่กล่าวบ้างหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า การฟ้องคดีของอัยยการนั้น อัยยการย่อมหวังผลเพื่อปราบปรามผู้ซึ่งอัยยการมีความเห็นตามหลักฐานคำพะยานว่าเป็นผู้กระทำ

น้อยลงไป ก็ต้องเสียภาษีอากรน้อยลงไปทุกที่ แต่เดี๋ยวนี้ประเทศสยามเรายังเป็นหนี้ต่างประเทศประมาณร้อยล้านบาทเป็นต้น สำหรับผู้ชายคนหนึ่งก็ประมาณว่าคงจะต้องเป็นหนี้ต่างประเทศประมาณ ๔๐ บาท ถ้าชักเอาคนแก่และเด็กออกเมื่อไร เราจะใช้หนี้ต่างประเทศให้น้อยลง และเก็บภาษีอากรแก่ราษฎรให้น้อยลงเป็นลำดับ

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ไม่เกี่ยวกับประเด็นเลย ไม่ควรจะถาม

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีคลังได้ตอบว่า ในการที่คิดสำนวนเฉลี่ยว่าราษฎรเสียภาษีปีหนึ่งคนละเท่าไร นี่ท่านได้เอาค่าธรรมเนียมบวกด้วยแล้วเอาราษฎรหารลงไป ข้าพเจ้าเห็นว่าผิด เพราะฉะนั้นผิดความมุ่งหมายของข้าพเจ้าที่ถามไปแล้ว แต่เอาเถอะ เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็คะเนว่าเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน และเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนให้รัฐบาลทราบในขณะนี้ว่า ต่อไปจะเป็นการสมควรหรือยัง ที่เราจะแยกถ้อยคำที่จะใช้กัน ทวนว่ายกันอยู่ในกระทรวงคลังเดี๋ยวนี้

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า นี่เป็นคำถามต่างหาก ต้องเสนอเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เลขาธิการสภา ฯ อ่าน กระทู้ถามของนายฮั้ว ตามไท

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เจ้าของไม่มาเลยไป

เลขาธิการสภา ฯ อ่านกระทู้ถามของ พระยาประมวญวิชาพูล เรื่องขอทราบว่า ป่าไม้สักของรัฐบาลนั้น รัฐบาลได้ทำนุบำรุงและปลูกไม้เพิ่มเติมหรือเปล่า ถ้าหากว่ารัฐบาลจะสร้างป่าไม้สักขึ้น รัฐบาลจะอนุญาตให้เขาถือกรรมสิทธิ์เต็มที่ในป่าของเขาได้หรือไม่

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวว่า ที่ว่า "ป่าไม้สักของรัฐบาลนั้น รัฐบาลได้ทำนุบำรุงและปลูกไม้เพิ่มเติมหรือเปล่า" นั้น ขอนอบตอบว่า นอกจากกรมป่าไม้ต้องควบคุมการทำป่าไม้สักอยู่ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแล้ว ก็ได้พยายามทำการในเรื่องทำนุบำรุงป่าตามกำลังเงินและกำลังคนที่มีอยู่ตามสมควรแล้ว กล่าวโดยย่อคือ ได้สงวนและสำรวจจัดวางโครงการณ์ทำมาแล้วเป็นตอนๆ เพื่อบำรุงพันธุ์ป่าไม้สักทั่วไป กับทั้งได้พยายามจัดทำให้ป่าบางแห่งมีความสมบูรณ์ขึ้นในทางวิชาการ เช่นการปลูกซ่อม (Interplanting) การขยายระยะโดยตัดถ่านโคนไม้เบียดเสียด หรือที่ไม่มีประโยชน์ลง (Thinning and improvement or girdling) กับการทำตัดสะสางไม้เครือไม้เถาที่รบกวนด้วย (Creeper Cutting) การปลูกไม้สักเพิ่มเติมนั้น กรมป่าไม้ก็ได้ทำมาแล้ว ๒—๓ แห่งในมณฑลฝ่ายเหนือ และตามโครงการณ์ก็กะว่าจะทำต่อไปจนถึงปีละ ๓,๐๐๐ ไร่ เมื่อได้ทำต่อไปเต็มที่แล้วคำนวณว่าเมื่อครบรอบอายุของไม้ที่ได้ขนาด จะตัดฟันใช้การได้ ก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ทำกันอยู่ขณะนี้ได้อีกเท่าหนึ่งอย่างน้อย คือ

ข้าพเจ้าขอโทษที่พึ่งผิดไป ได้ยินว่าได้ทราบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามเป็นข้อต่อไปอีก ในคดีเล็กน้อยรัฐบาลได้กำชับเจ้าหน้าที่ให้ฟ้องคดีโดยเร็วบ้างหรือเปล่า เท่าที่เคยเห็น คดีเล็กน้อย จำเลยเคยถูกขังตั้ง ๑๐ กว่าวันแล้ว ในที่สุดศาลพิพากษาสั่งปล่อยจำเลยไปทันทีเพราะจำเลยต้องขังมาเกินกำหนดโทษแล้ว จำเลยถูกขังเกินกว่าโทษหลายวัน ซึ่งทางที่ถูกแล้วคดีเช่นนั้นควรฟ้องโดยเร็วที่สุด หาควรจะชักช้าไม่ เป็นการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่โดยตรง แต่ราษฎรผู้ยากจนหรือจะฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้คิดที่จะแก้ไขในเรื่องนี้ขึ้นบ้างหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า การฟ้องคดีได้มีกฎหมายกำชับอยู่แล้วว่า เจ้าหน้าที่จะต้องฟ้องภายในเวลาเท่าไรนับแต่จับตัวผู้ต้องหามา เจ้าหน้าที่จะฟ้องช้ากว่ากำหนดโดยไม่มีเหตุจำเป็นหาได้ไม่ และเจ้าหน้าที่ก็ได้พยายามปฏิบัติตามกฎหมายที่ว่านั้นโดยเคร่งครัดอยู่แล้ว ส่วนคดีเล็กๆน้อยๆ รัฐบาลก็ได้ดำริที่จะให้คดีนั้นสำเร็จไปได้โดยเร็ว จึงเสนอพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญาแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ต่อสภาฯ มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้เปรียบเทียบ และกำหนดค่าปรับคดีอาชญาฐานละหุโทษ และคดีอาชญาอันเป็นความผิดเล็กๆน้อยๆที่เกิดขึ้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี แทนที่จะฟ้องต่อศาล นับแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ศกนี้ ซึ่งเป็นวันใช้พระราชบัญญัตินี้

เป็นต้นมา ปรากฏสถิติคดีที่ศาลไปรีสภาได้ลดน้อยลงเป็นอันมาก ต่อให้เห็นว่าคดีเล็ก ๆ น้อยๆได้สำเร็จไปโดยรวดเร็วโดยการเปรียบเทียบ และถ้าเป็นคดีเล็กน้อยที่เกิดในท้องที่อื่น นอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรี ก็ได้มีพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้อำนาจแก่คณะกรรมการอำเภอเปรียบเทียบได้อยู่แล้ว ถ้าเปรียบเทียบกันตกลงได้ คดีก็อาจจะเสร็จไปโดยรวดเร็วดจกัน

หลวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าคดีเล็กน้อย เจ้าพนักงานขังตั้ง ๑๒ วัน ๑๐ วัน อย่างนี้เป็นต้น รัฐบาลทราบบ้างหรือไม่ในกรณีเช่นนั้น ซึ่งทางที่ถูกแล้ว ควรจะฟ้องร้องภายใน ๔๘ ชั่วโมง แต่เจ้าพนักงานหาได้ปฏิบัติไปตามกฎหมายไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ตอบท่านผู้ตั้งกะทู้แล้วว่า เจ้าหน้าที่จะต้องฟ้องภายในกำหนด โดยจะฟ้องช้ากว่ากำหนดโดยไม่มีเหตุจำเป็นนั้นไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าในกรณีที่ท่านอ้าง การที่เจ้าหน้าที่ขังถึง ๑๒ วัน โดยไม่มีเหตุจำเป็นนั้นไม่ได้ ท่านผู้นั้นก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้กระทำผิด และข้าพเจ้าจะมีความยินดีและขอบใจผู้ตั้งกะทู้ที่จะชี้แจงให้ทราบว่าผู้ใดกระทำผิดเช่นนั้น

หลวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ในฐานที่ข้าพเจ้าเคยเป็นตุลาการมาแล้วเป็นเวลา ๑๐ ปี ข้าพเจ้าได้เคยเห็น

กรณีเช่นนี้มาเป็นจำนวนมาก จึงประหลาดใจว่าทางรัฐบาลจะไม่ได้จัดการให้เป็นไปตามกฎหมายที่ท่านกำหนดไว้ หากแต่ละเลยจนจำเลยต้องถูกขังกินเปล่าเกินเวลาอันสมควร

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ในขณะที่ท่านเป็นตุลาการนั้น พระราชบัญญัติแก้ไขวิธีพิจารณาความอาชญาที่ให้อำนาจตำรวจเปรียบเทียบคดีในพระนครและธนบุรียังไม่มี แต่ว่าพระราชบัญญัตินี้เราท่านก็ได้โวตพระราชบัญญัตินี้เมื่อกลางปี และขอให้รอดูผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ ส่วนในหัวเมืองเราได้มีพระราชบัญญัติเดิมอยู่แล้ว ผู้เป็นเจ้าหน้าที่ก็ย่อมทราบนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ว่า ไม่ประสงค์ที่จะให้คดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ต้องเสียเวลาชักช้า ถ้าสมควรเปรียบเทียบได้ก็ให้เปรียบเทียบไป และหวังว่าทางเจ้าหน้าที่ในสมัยนี้คงจะปฏิบัติตามให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้ากล่าวแต่สำหรับหัวเมือง สำหรับในกรุงเทพ ฯ นั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้รัฐบาลทราบว่าได้มีกรณีเช่นที่กล่าวนี้จริง ๆ ขอให้รัฐบาล คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเอาใจใส่ในเรื่องนี้ให้มาก เพราะเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน

ท่านการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่ท่านจะซักถามนั้นจะต้องเป็นข้อซักถาม ไม่ใช่เป็นข้ออธิบาย คือสงสัยที่ทางรัฐบาลตอบกระทู้ถามของท่านไม่กระจ่างแจ้งข้อใด ท่านก็ซักถามต่อไป ไม่ใช่ว่าจะมาบังคับในทีนี้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีหน้าที่จะต้องซักถามก็จริงอยู่ แต่ว่าเพื่อจะให้กระทู้ถามของข้าพเจ้านี้มีผลเป็นประโยชน์แก่ราษฎร ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านรัฐมนตรีรับไปพิจารณา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ข้อต่อไป ทราบว่าเมื่อต้น พ.ศ. ๒๔๗๖ รัฐบาลได้จัดตั้งกรรมการขึ้น ๗ นายเพื่อพิจารณาจัดสร้างสวนดุสิตนี้ให้เป็นสวนสาธารณะเพื่อประชาชนจะได้อาศัยเป็นที่พักผ่อนใจในเวลาที่ว่างงานภายหลังที่ได้ตรากตรำงานมาตลอดวันแล้ว และได้ให้ทุนไปหลายแสนบาท ขอทราบว่าคณะกรรมการของรัฐบาลนั้นได้จัดการไปแล้วเพียงใด เมื่อไรจะสามารถก่อตั้งขึ้นสำเร็จเป็นรูป ถ้ากรรมการคณะนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินงานให้เป็นผลสำเร็จได้ ก็ควรที่จะจัดตั้งคนใหม่แทนเสีย เพื่อจะได้มองเห็นผลแห่งการนั้นในเวลาอันเร็ววันบ้าง จึงขอทราบว่าเมื่อไรสวนดุสิตนี้จึงจะเป็นสวนดุสิตได้จริง ๆ ดังความมุ่งหวังของคณะรัฐมนตรี และพระราชประสงค์แห่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ในเรื่องที่จะให้จัดสร้างสวนดุสิตนี้ขึ้นเป็นสวนสาธารณะนั้น

เวลานี้กรรมการได้ออกแบบและกำลังดำเนินการก่อสร้างในบริเวณภายนอกเขตต์เช่าของสวนสนุกโดยได้ลงมือตบแต่งตัดแปลงตันตลิ่งคูคลองที่ชำรุดให้เรียบร้อยขึ้น และทำงานดินเพื่อที่จะสร้างสนามหญ้าสร้างรางระบายน้ำ เมื่องานเหล่านี้เสร็จโดยบริบูรณ์แล้ว ก็จะได้ลงมือซ่อมถนนสายใหญ่ ๆ และลาดยางแอสฟัลต์ต่อไป และมีหวังอย่างมากว่างานเหล่านี้จะแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๔๗๘ ส่วนการปลูกต้นไม้และพรรณไม้ต่าง ๆ นั้นคงจะต้องกินเวลานานตามระยะต้องการแห่งความเจริญของต้นไม้และพรรณไม้ต่าง ๆ ที่จะเติบโตขึ้น

หลวงวรนิติบริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอทราบว่าเหตุใดจึงเพิ่งจัดการเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เวลาผ่านพ้นมาตั้ง ๒ ปีแล้ว ดูเหมือนว่าไม่ได้จัดการอะไรเลย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า ท่านก็ย่อมทราบว่าข้าพเจ้าก็เพิ่งไปอยู่กระทรวงมหาดไทยตอนก่อนนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถจะตอบท่านได้

หลวงวรนิติบริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า พอใจแล้ว

ท่าการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ๒. กระทู้ถามของขุนวรสิษฐ์ดรุณเวทย์ เรื่องการขยายการแพทย์

ขุนวรสิษฐ์ดรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า เมื่อประชุมสมัยสามัญศกก่อน รัฐบาลรับรองกับข้าพเจ้าว่า จะ

ขยายการแพทย์ในชนบทเท่าที่การเงินจะอำนวยให้ โดยอบรมแพทย์ทหารส่งไปจัดการในศกนี้ แต่นั้นมาจนบัดนี้ยังไม่มีแพทย์คนใดไปเพิ่มเติมที่จังหวัดหนองคาย จึงขอถามรัฐบาลว่า รัฐบาลดำเนินการเรื่องนี้ไปแล้วอย่างไร เพียงใด หรือยังเลย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เรื่องขยายการแพทย์ในชนบท โดยจะอบรมแพทย์ทหารส่งออกไปดำเนินการในศกนี้นั้น ในขั้นแรกรัฐบาลได้ให้นายสิบและพลเสนารักษ์ซึ่งปลดกองหนุนแล้วกลับไปอยู่ภูมิลำเนาของตนในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ช่วยทำการปลูกฝี และรับยาตำราหลวงไปจำหน่ายแก่ราษฎร โดยรัฐบาลให้บำเหน็จตามสมควร ในบรรดานายสิบและพลเสนารักษ์ซึ่งปลดกองหนุนรุ่นนี้ ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาอยู่ในบางจังหวัดเท่านั้น จึงมีหลายจังหวัดที่มิได้รับช่วยเหลือจากการนี้ เป็นต้นจังหวัดหนองคาย เพื่อขยายการแพทย์ต่อไป รัฐบาลจึงได้ให้มีการอบรมผู้ช่วยแพทย์ขึ้นในภาคอีสาน รัฐบาลได้ทำการอบรมที่จังหวัดนครราชสีมา โดยเรียกคนจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคนี้มาอบรม เพื่อส่งกลับไปทำการที่จังหวัดส่งมานั้นต่อไป ในคราวนี้จังหวัดหนองคายได้ส่งคนมาอบรมด้วย การอบรมจะเสร็จในราวเดือนเมษายนศกหน้านี้ จึงในต้นปีหน้าจังหวัดหนองคายก็จะได้จำนวนแพทย์เพิ่มขึ้น อนึ่ง รัฐบาลจะสร้างโรงพยาบาลขึ้นที่จังหวัดหนองคาย โดยลงมือก่อสร้างในปีนี้ และรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณสำหรับการเพิ่มแพทย์และผู้ช่วยดำเนินการในโรงพยาบาลต่อไป

ขุนวรศิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า ไม่ติดใจสงสัยอะไร

ท่านการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ๓. กระทู้ถามของหลวงศักดิ์รณการ เรื่องการจ่ายค่าพาหนะให้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

พ.ต. หลวงศักดิ์รณการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นประทวนขึ้นไป ซึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ ถ้าทางราชการสั่งย้ายให้ไปรับราชการที่อื่น ท่านเหล่านี้ได้รับค่าพาหนะบรรทุกครอบครัว ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเช่นเดียวกัน แต่ไม่ใช่ชั้นหัวหน้าสถานี เมื่อทางราชการสั่งย้ายไปรับราชการที่อื่น ท่านเหล่านี้หาได้รับค่าพาหนะสำหรับบรรทุกครอบครัวไม่ ซึ่งเป็นการเดือดร้อนแก่ผู้ที่มีรายได้น้อย และเป็นการไม่เสมอหน้ากันด้วย ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า เพื่อความเสมอหน้าจะจ่ายเงินค่าพาหนะให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนซึ่งย้ายไปรับราชการที่อื่นให้เหมือนกันทุกคน จะขัดข้องประการใดหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลเห็นว่าควรที่จะให้เสมอหน้ากัน ระหว่างนี้กรรมการกลังกำลังพิจารณาวางหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้

พ.ต. หลวงศักดิ์รณการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวว่า รัฐบาลจะจัดให้ได้เร็วสักแค่ไหน ขอทราบ เพราะเวลานี้ตำรวจชั้น

ผู้น้อยเดือดร้อนมาก ถ้าย้ายไปตามอำเภอไกล ๆ ก็จะต้องควักกระเป๋าตัวเองออกเป็นค่าพาหนะเดินทาง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่า เรื่องนี้กระทบถึงหลายปัญหา และกระทรวงการคลังจะต้องสังคายนาข้อบังคับว่าด้วยค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางโดยทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีความปรารถนาที่จะให้ได้รับความเสมอหน้ากัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ต่อไปกระทู้ถามของนายเจือ ศรียาภัย เรื่องโรงพยาบาลและการรักษาผู้ป่วยโรคจิตต์ เจ้าของกระทู้ไม่อยู่ ต่อไปกระทู้ถามของนายร้อยตรี ถัด รัตนพันธุ์ เรื่องการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรา ชั่ง ตวง วัด ในหัวเมืองภาคใต้ รวม ๓ ข้อ

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า กระทู้ถามของข้าพเจ้ามีว่า การค้าในภาคใต้เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ เมื่อเกี่ยวกับการ ชั่ง ตวง วัด แล้วได้มีการเสียเปรียบในเชิงการค้าขายกันอยู่มาก เป็นเหตุให้เกิดพิพาทกันเนือง ๆ และเพราะพ่อค้าโดยมากเป็นชาวต่างประเทศ จึงเป็นเหตุให้เงินของสยามรั่วไหลออกไปนอกประเทศปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการว่า ๑. เป็นการจำเป็นหรือไม่ที่ควรจะประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรา ชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

และ พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม อันเกี่ยวแก่พระราชบัญญัติ นั้นใน หัวเมืองภาคใต้ เหมือนอย่างที่ได้ประกาศใช้แล้วในหัวเมืองภาคกลาง เสียโดยเร็ว ๒. พระราชบัญญัตินี้จะรีบประกาศใช้ ให้ทันใน พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ๓. ถ้าจะต้องใช้จ่ายเงินใน การใช้พระราชบัญญัตินี้ ปริมาณว่าปีหนึ่งเป็นจำนวนเท่าใด และถ้า กะงบประมาณให้ทันในคราวทำงบประมาณเสนอสภา ฯ ปีนี้ จะได้ หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พ ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร. น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เศรษฐการ กล่าวว่า กะทู้ ๓ ข้อนั้น ข้าพเจ้าขอรวมตอบเสียรวดเดียว ทีเดียว ในเรื่องการประกาศใช้มาตรา ชั่ง ตวง วัด ในเขตต์หัวเมือง ปักษ์ใต้นั้น รัฐบาลได้ยื่นงบประมาณมาแล้ว และเงินในการนี้จะ ต้องใช้จ่ายในปีหนึ่งประมาณ ๓ พัน

ท่านการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เจ้าของกะทู้พอใจแล้วหรือ

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณมาแล้ว ก็เป็นที่พอใจ

ท่านการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ต่อไปจากนี้มีกะทู้ด่วนของ พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ เจ้าของกะทู้ถามได้

พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าวว่า หมู่นี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารถไฟหลวงมักจะมีเหตุเสียหายอยู่บ่อย ๆ เป็น การให้ความหวาดเสียวกับประชาชน และเกิดความเสียหายแก่ชีวิต

และทรัพย์สมบัติของราษฎรทั่วไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า ๑. ขอถามรัฐบาลว่า เมื่อเดือนก่อนรถไฟหลวงได้ขาดจากรถพ่วงทั้งกระบวนชนกันยับเยิน เกิดความเสียหายอย่างใหญ่โต ทั้งสินค้าก็เสียหายอย่างมากมาย ครั้นมาในวันที่ ๑๑ เดือนนี้ที่สถานีบางปอิน รถไฟหลวงเกิดเพลาหัก ทำให้รถตกรางเสียหายอีกรวม ๑๓ คัน ทั้งสินค้าด้วย การเสียหายเช่นนี้ดูถี่ขึ้น จะเป็นเหตุบกพร่องละเมิดของเจ้าพนักงาน หรือจะมีแง่เงาแซกแซงอยู่บ้างหรือไม่ ๒. สินค้าที่เสียหายไปในเหตุนี้ถ้ารถไฟต้องรับผิดชอบ ได้เสียหายไปสักเท่าใดหรือไม่ ๓. ประชาชนรู้สึกหวาดเสียวในความไม่ปลอดภัยของรถไฟดังที่เป็นขึ้นนี้ รัฐบาลได้คุ้มครองให้รถไฟได้รับความปลอดภัยดีขึ้นอย่างไรบ้าง

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ในเรื่องการรถไฟตกรางกันในหมู่นี้บ่อยๆนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าทราบและได้รับรายงานนั้น ๒ ครั้ง คือที่บางปอินและที่ปากช่องตราวที่แล้วมา ในครั้งที่ปากช่องนั้น ทางรถไฟได้รายงานมาโดยละเอียดแล้ว และข้าพเจ้าก็เปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์มาคัดรายงานนั้นแถลงแล้ว เข้าใจว่าเรื่องนั้นท่านก็คงจะได้ทราบแล้วว่าเป็นเพราะเหตุไร มีเหตุผลตลอด ส่วนในเรื่องที่ ๒ นั้น เป็นแต่ข้าพเจ้าได้รับรายงานในขั้นต้นว่าได้เกิดอุบัติเหตุว่า มีรถไฟพลาดจากราง ๑๓ คัน แต่รายละเอียดยังไม่ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งข้าพเจ้าจะได้เสนอ

ให้ท่านทราบภายหลัง เมื่อได้รับรายงานแล้ว และฉะเพาะเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้กำชับกำชาไว้แล้ว ว่าให้หาวิธีแก้ไข และถ้าจำเป็นก็ให้ตั้งกรรมการพิจารณาเรื่องนี้สำหรับคราวต่อไป และรถที่ตกรางคราวนี้เป็นรถสินค้า

พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าวว่า การรถไฟนั้น เมื่อแต่ก่อนข้าพเจ้าได้ทราบว่า เศรษฐการได้ปรับปรุงคนที่ไม่เหมาะและอะไรต่ออะไรออกเสียจากรถไฟ แล้วคัดเลือกคนที่ดี ๆ เข้ามาประจำตำแหน่งทุกประการ เมื่อแต่ก่อนยังไม่ได้ปรับปรุงรถไฟไม่ได้เสียหายเช่นนี้ เมื่อเราปรับปรุงแล้ว ได้มีการเสียหายชะนิดนี้อีก รัฐบาลได้เข้าควบคุมตรวจตราดูแล้ว ดีแล้วเพียงไหน เพราะว่าเป็นความหวาดเสียวจริง ๆ ข้าพเจ้าเองจะกลับบ้านก็มีความหวาดเสียวเหมือนกัน

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ท่านก็ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเพิ่งเข้าไปเมื่อ ๒–๓ วันนี้เอง แต่ในหลักที่รถไฟเปลี่ยนตัวนั้นก็เพื่อจะให้หลักงานถูกต้องดีขึ้นแน่นอน แต่เหตุก็ปรากฏขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า เหตุเกิดขึ้นเพราะอะไร

พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าวว่า ความเสียหายของรถไฟและสินค้าที่เสียหาย ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ

ของรถไฟ เศรษฐการท่านยังหาได้แจ้งให้ทราบไม่ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้อยากจะขอทราบเสียบ้าง

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าก็ได้ตอบแล้วว่า เรื่องนี้ ในรายหลังที่บางปอินนั้น กำลังรอรายงานละเอียดของเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว จะตอบได้อย่างไรว่าในเวลานี้เสียหายอย่างไร

พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดจากการเสียหายและความไม่ปลอดภัยของประชาชน ถ้าหากรัฐบาลจะได้โปรดตั้งกรรมการไปตรวจตราพิจารณาเพื่อระวังป้องกันภัยให้ราษฎรได้เป็นที่อุ่นใจให้เร็วสักหน่อยจะได้หรือไม่

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าก็ได้เรียนแล้วว่า ได้กำชับกำชาให้เจ้าหน้าที่จัดการสืบสวนและหาเหตุผลแก้ไขโดยเร็ว ขอให้ท่านรอรายงานของเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อเห็นเป็นการสมควร ถ้ายังไม่พอใจข้าพเจ้าก็จะได้ตั้งกรรมการสืบสวนให้อีกครั้งหนึ่ง เพราะการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ก็มีกองอนาบาล มีอะไรต่ออะไรอยู่เรียบร้อยแล้ว ท่านไม่น่าจะสงสัยว่ารัฐบาลจะละเลยไม่รักษาความปลอดภัยของราษฎร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าพอจะให้ความรู้ได้บ้าง เพราะว่าข้าพเจ้าได้ซักถามผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวงมา เขาบอกว่าที่ตกรางที่บางปอินนั้น เพราะเพลาขาด เหลือวิสัยที่จะตรวจตรา

เพราะว่าเพลาอยู่ข้างใน เพราะฉะนั้นเมื่อมันขาดลงไปแล้ว ถ้าเจ้าหน้าที่ได้ดู ถ้าไม่หลับก็คงจะไม่ถึงแก่ตกรางตั้ง ๑๓ คัน แต่บังเอิญเห็นจะหลับ เขาว่าอย่างนั้น ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้น จึงได้พากันตกราง ๑๓ คัน แต่รถเหล่านี้ไม่ใช่เป็นรถคนโดยสาร เป็นรถสินค้า มีรถบรรทุกไม้ซอนเป็นท่อน ๆ ไม้ท่อนกลิ้งลงไป ไม่ทำให้เสียหายอะไร มีรถข้าวเปลือกบรรทุกมา เมื่อรถตกรางแล้ว ข้าวเปลือกก็ทลักทลาย ความเสียหายมีนิดหน่อย และมีรถบรรทุกเป็ดไก่อยู่ในนั้นด้วย ในเวลาที่รถกะแทกไปนี้ เป็ดไก่ก็กะแทกกันไป ตายไปบ้าง ๒๐—๓๐ ตัว นอกจากนั้นมีอยู่บริบูรณ์ดี และเวลานี้กำลังคุมให้คนงานจัดการยกขึ้น บางทีเวลานี้คงจะได้ยกขึ้นแล้ว

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้กระทู้ถามด่วนของหลวงวรนิติปริชา

หลวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ด้วยข้าพเจ้าเพิ่งได้ทราบความจริง จึงขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการว่า จำเลยหนึ่งนายในคดีบีดรถไฟที่ศาลพิพากษาลงโทษไปแล้วนั้น เหตุใดจึงยังคงให้รับราชการอยู่อีก และได้เลื่อนชั้นเงินเดือนด้วย มีผิดระเบียบคลังไปหรือ

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าขอไปสืบสวนดูก่อน

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ความจริงเป็นเช่นนี้ คือข้าพเจ้าได้อ่านประกาศแจ้งความขึ้นเงินเดือนของข้าราชการในกรมรถไฟและมีชื่อจำเลยในคดีนี้คนหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีเศรษฐการจะปฏิเสธไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามในข้อนโยบาย ส่วนในข้อเท็จจริงเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีคงจะรู้ดีกว่าข้าพเจ้า

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ในการที่ข้าราชการถูกฟ้องในคดีอาชญานั้น อำนาจอยู่กับอธิบดีที่จะตัดเงินเดือนหรือไม่นั้น อันนี้เป็นข้อเท็จจริงอยู่ในอำนาจของอธิบดี ข้าพเจ้าจะทราบได้อย่างไร เมื่ออธิบดีไม่รายงานมา

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าถามว่าจำเลยในคดีบี้ดรถไฟที่ศาลพิพากษาไปแล้ว เหตุใดจึงให้คงรับราชการอยู่ ทำไมรัฐมนตรีเศรษฐการจึงไม่รู้ว่าเขาคงยังรับราชการอยู่ เพราะฉะนั้นขอให้ตอบในประเด็นว่า เหตุใดจึงให้รับราชการอยู่ ปัญหามีเท่านั้น

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงแล้วว่า หน้าที่ชะนิดนี้อยู่กับผู้บัญชาการรถไฟ ข้าพเจ้าก็รับแล้วว่าจะไปสอบสวนดูก่อน

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า

ข้าพเจ้าไม่พอใจที่ว่าจะไปสอบสวนดูก่อน ข้าพเจ้าถามรัฐมนตรีว่า เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้แล้ว.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐมนตรีเศรษฐการบอกว่ายังไม่ทราบ จะไปสอบสวนดูก่อน แล้วจะให้ตอบไปอย่างไรอีก

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า รัฐมนตรีเศรษฐการควรจะได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องเหล่านี้ดีกว่าข้าพเจ้า ทำไมกระทรวงเป็นโรงเรียนหรือ จึงจะไปเรียนตั้ง ๓ เดือน ๖ เดือน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามคืนให้รัฐมนตรีตอบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐมนตรีตอบว่าไม่ทราบ และจะไปสอบสวนให้ แล้วจะให้ตอบอย่างไรอีก ข้าพเจ้าสงสัยนัก

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่าเหตุใดรัฐมนตรีเศรษฐการจึงไม่ทราบว่าจำเลยในคดีปืดรถไฟที่ศาลพิพากษาลงโทษไป รับราชการอยู่หรือไม่ เหตุใดจึงไม่ทราบ เมื่อเป็นความรับผิดชอบของรัฐมนตรีเศรษฐการเอง

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าวว่า การประชุมคราวหน้า ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ท่านทราบ

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าต้องการเดี๋ยวนี้ ไม่ใช่คราวต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ซักถามครบ ๓ ครั้งแล้ว

นอกจากนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือพระราชบัญญัติงบประมาณสำหรับปีหน้า รัฐบาลได้ทำสำเร็จ และส่งมายังสำนักงานเลขาธิการสภาฯ แล้ว แต่เวลานี้ยังคัดสำเนาไม่เสร็จ จะเสร็จได้อย่างช้าก็ในราววันจันทร์ บางทีวันจันทร์จะแจกให้ท่านทั้งหลายได้

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๕ นาฬิกา

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์	นายประพาฬ บุญ–หลง
ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์	ประเสริฐ บัทมะสุคนธ์
หลวงพิพัฒพลกาย	ประสิทธิ์ ศรีสุชาต
พระพิไสยสุนทรการ	วิจิน สัจจะเวทะ
ทองกระจาย รัชตะวรรณ	ถิน จุฑะรพ
ไสว อินทรประชา	เลี่ยงฮือ ศรีสุชาต
นายมนูญ บริสุทธิ์	ศิริ อินทร
ขุนประเจตดรุณพันธ์	บุญช่วย สุคนธมัต
ตรวจแล้ว ๒๖/๑๑/๗๘	ผู้จดรายงานการประชุม

พระเรืองวิรัชชพากย์	หลวงคหกรรมบดี
รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)	เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร